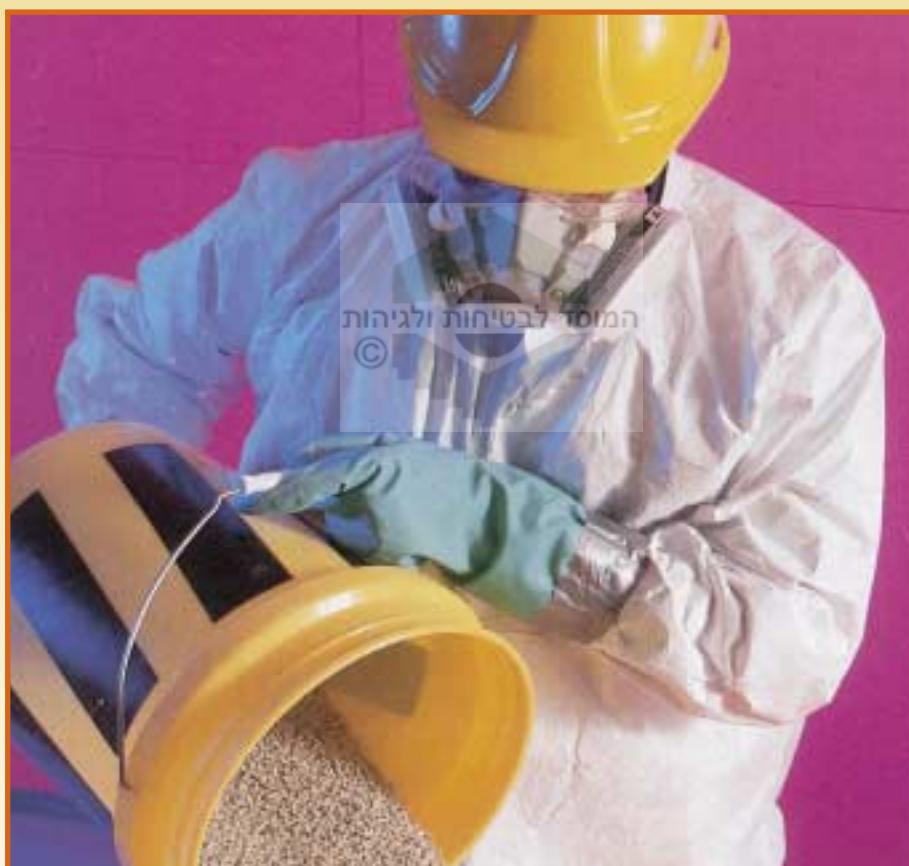

בשיטות וגיונות בחקלאות

בשיטות השימוש בתכשירים כימיים להדבורה ולדישון במשק החקלאי

המוסד לבטיחות ולגיהות
מחלקת הוצאה לאור

המרכז החקלאי
המדור לבטיחות

קוד: א-7/076

בטיחות וגהות בחקלאות

**בטיחות השימוש בתכשירים כימיים
להדבורה ולדישון במשק החקלאי**

מאת: ד"ר טוביה יעקובי

המוסד לבטיחות ולגינות
מחלקה הוצאה לאור
פברואר 2004

קוד: א-7/076

פרסום זה נועד למטרו מידע לקורא בתחוםים שבהם עוסק הפרסום, והוא תחליף לחוות דעת מקצועית לגבי מקרים פרטיים.
כל בעיה או שאלה מקצועית, הקשורה במקורה פרטי –
יש לבחון, לגופו של עניין, עם מומחה בתחום.

© כל הזכויות שמורות

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לתרגם, לאחסן במאגר מידע,
לשדר או לקלוט בכל דרך או אמצעי אלקטרוני, אופטי או מכני אחר –
כל חלק שהוא מהחומר שבספר זה אלא ברשות מפורשת בכתב מהמו"ל

בטיוחת השימוש בתכשירים כימיים להדבורה ולדישון במשק החקלאי

תוכן

7	מודעות ואחריות הן המפתח ליישום בטוח
12	תכשיiri הדבורה
12	חוקים ותקנות
13	מיון תכשיiri הדבורה על פי היעד
14	תוויות רישי
15	סימון דרגות ריעולתו של תכשיiri הדבורה הנמכר בארץ
15	איחסון תכשיiri הדבורה
16	איחסון שאירות של תכשיiri הדבורה עד לפינוי
16	נהלי בטיחות במחסן חומרי הדבורה
17	טיפול באירועות ריקות
17	השיטות הנהוגות ביום לפינוי אריות ריקות
18	בטיחות ברכישה, שינוי והובלה של תכשיiri הדבורה
18	רכישת תכשיiri הדבורה
19	שינוי והובלה של תכשיiri הדבורה
22	תואריות (פורמלציות) של תכשיiri הדבורה ורמות הטיכון שלהן
22	חומריו הדבורה מגורענים
23	חומריו הדבורה המשווקים כאבקה
24	חומריו הדבורה נזליים
25	שילוב בין תכשיiri הדבורה
25	חשיפה לתכשיiri הדבורה
25	חשיפה דרך הפה
27	ערכי LD ₅₀ של תכשיiri הדבורה מקובלים מייצגים

28	חSHIPה דרץ העור
29	התזות תכשיר הדבורה
29	הכנה בטיחותית של תכשיר לריסוס
29	שפיכת השולחן של תכשיר הדבורה
29	רחף של תריסים
30	מגע העור עם בגד מזוהם
31	כניסה לשטח שרוסס זמן קצר קודם
31	חSHIPה דרץ מערכת הנשימה
32	הרעלות ביחסם למכשורי הדבורה
32	תסמיינים (סימפטומים) כלליים של הרעלות
32	הרעללה קלה
32	הרעללה בינונית
33	הרעללה קשה
33	הגשת עזרה-ראשונה
33	הרעללה עקב חSHIPה ממושכת
34	ציד ליחסם חומרי הדבורה נזליים
34	חיבורים
35	כיוול
35	תיקונים
35	פומיות (דיזוט) סתומות
35	טיפול המכוון
36	ציד ליחסם חומרי הדבורה מוצקים (אבקות או מגורעים)
37	בגדי מגן
38	כפפות
38	סינרים
38	מגפיים
38	משקפי מגן או מגן פנים
38	מסיכות להגנת הנשימה

דשנים כימיים

דשן כימי יבש

40 בתייחות בטיפול ובשימוש בחומרי דישון יבשים

40 **מפרזות דשן**

41 **דשן כימי נוזלי**

42 **אמוניה אל-מיימית**

42 טיפול בטיחותי באمونיה אל מיימית ובציזודה

45 **אמוניה מיימית**

45 טיפול בטיחותי באamonיה מיימית ובציזודה

46 הגשת עזרה-ראשונה

בティוחת השימוש בתכשירים כימיים להדרכה ולדישון במשק החקלאי

ההדרכה והדישון בחקלאות המודרנית נעשים, ברובם, באמצעות חומרים כימיים ("כימיקלים"). החומרים האלה, משמשים להדברות פגעים - תכשירי הדобра לעשביים, מזוקים וגורמי מחלות חדשים להזנת גידולים. כל אלה תורמים לעילותו של המשק החקלאי ולעליה בכמותם ובאיכותם של היוצרים. אך, החומרים עלולים גם לגרום נזקים.

יעילותם של **תכשירי הדобра** מתבטאת בהתערבות ובפגיעה במסלול חייהם של חרקים, פטריות וצמחים. לרבים מהתכשירים יש גם יכולת לפגוע ולגרום נזק לבני חיים אחרים, יונקים ואדם עד כדי מוות.

הזרים עלולים, לעיתים, לגרום לנזקים לגידולים שאוטם הם אמורים להזין - נזקים אשר אינם נופלים מההטעה שבשימושם. מלבד הנזקים לגידולים - שימוש לא אחראי בזרים עלול לגרום למחלות אצל העובדים בענף ואף למוות. **תכשירי הדобра והזרים** מיושמים בענפי החקלאות השונים בעיקר באמצעות מכונות מיוחדות, אך גם באופן ידני. היעוד המקורי לשימושם, בדומה לכל מכון אחר, עלול להיות מסוכן אם לא יופעל בצורה נכון ואחראי.

בשימוש ה"כימיקלים" קיימים 3 גורמי סיכון:

- סיכון בהפעלת הצoid הממוקן (הרחבת בחומרת הסיכון שבמכונת).
- סיכון במיכון המועד ליישום תכשירי הדобра והדישון (הרחבת בהמשך).
- סיכון בחשיפה לחומרים (הרעלת מיידית ומחלות מקצוע - הרעלת כרונית).

מודעות ואחריות הן המפתח ליישום בטוח

מודעות היא המפתח ליישום נכון ולמניעת פגיעה. כל אדם העוסק בתכשירים כימיים (הדобра ו/או דישון) חייב למנוע מען בין הגוף (גוף או גוף אדם אחר) לבין התכשיר הכימי - בכל כמות שהיא, גם המזערית ביותר. יש למנוע מען בין העור וחשיפה של דרכי הנשימה או של מערכת העיכול (בליה), ישירות או בעקיפין (לדוגמא: בעבודה בשדות או בחלקות אשר רוסטו או דושנו).

כדי להבטיח בטיחות מירבית, כדאי לצאת מנוקודת הנחה שככל התכשירים הכימיים מסוגלים לפגוע בכל אחת מצורות המגע. אי-לcz, בעת השימוש בחומרים יש להקפיד ולנקוט בכל אמצעי הזהירות המומלצים, ולא להקל בהם ראש. מידע נכון לגבי החומרים שבטיפול, יכולות ללא פשרות לכללי הזהירות ושימוש בכל אמצעי הבטיחות - הם אבני היסוד בהגנה על המשתמש, על כלל הציבור ועל הסביבה.

בכל שימוש של תכשיר הדבורה או דישון חייב להיות מישחו האחראי לפעולה. לנוהל ברור לגבי האחריות יש חשיבות רבה בהיבט הבטיחות - בין אם האחראי מישם בעצמו את התכשיר ובין אם זה מישחו מטעמו.

בשימוש "כימיקלים" יש להבטיח כי:

- **שימוש התכשיר הפחות רעל/חריף מבלי שתיפגס ייעילות הפעולה.**
- **מינון החומר יהיה הנמוך ביותר שנitinן לקים כדי להשיג ייעילות מירבית.**
- **הצורך לישום חייב להיות תקני, מתחזק היטוב ומוכול ליעדו.**
- **כדי למנוע חשיפה לסיכוןים - יש לידע את כל מי שנמצא באזור שבו מישימים תכשירים להדבורה ו/או לדישון.**
- **תמיד תהיה ערכת עצה-ראשונה בהישג יד.**

✓ **כל עובד המתכוון להשתמש בתכשירים כימיים חייב לעבור בדיקות ופואיות לפני השימוש הראשון בחומרים, ובבדיקות תקופתיות שייערכו מעת לעת. לכל הבדיקות הללו יש חשיבות רבה במעטב אחראית צבוי הרפואה - לאיבחוון מהיר של נזקים, סמוך ככל האפשר למועד הפגיעה.**

בשימוש בחומרי הדברה –
יש לבדוק במיוחד את רמת האנזים כולינאסטראז
בדמו של העובד, לפני התחלה השימוש
ובמהלך חישפותו לתכשירים

**אין להרשות לאדם בודד לישם תכשירים כימיים כאשר הוא לבדו, ונמצא
במקום בו לא יוכל לקבל עזרה מיידית במקרה שתידרש**

יש להרוחיק ילדים ובוגרים מהחומרים הכימיים

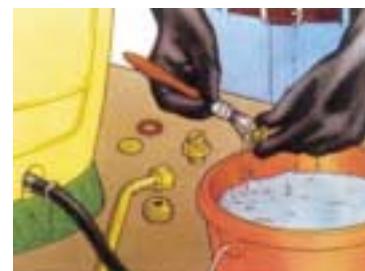

יש להפריד באופן ברור בין תכשירי הדבורה
לבין דשנים ו/או בין כל ציוד אחר

אסור להעביר או למזוג חומר הדבורה
ודשנים ו/או שאריות שליהם לבקבוקי
שתייה או לכל איזה אחרת, שאינה
האריזה המקורי

✓ אסור להעביר את כמות החומר שמנדרה אל מיכל המרסס באמצעות כלי או ציוד אחר שאיננו מיועד לכך. יש לדאוג שייתו בהישג יד כלים מפלסטיק (רצוי בלתי שביריים) ובינויים: משורה, משפק, דלי וכו'. יש לשטוף את כל הכלים והציוד בתום העבודה.

✓ אין להשאיר במיכל המרסס שאריות של תכשירים מדוילים. רוב החומרים עוברים הידROLיזה (פירוק בעוכחות מים), והם אינם ראויים לשימוש לאחר שעמדו זמן מה בתוך המרסס. מותר להשאיר במרסס רק חומרים שניין ו/או צרייך להשתמש בהם כמה שניות לאחר הכנתם.

מניסיון רב שנים ניתן לקבוע בודדות כי בישום נכון של תכשירים כימיים, תזק נקיית כל אמצעי הזהירות והבטיחות הנדרשים, מננות רוב התקלות וחסכים האסונות אשר עלולים להיגרם למשתמשים בתכשירים, לסובבים אותם ולטביה.

10 דיברות לטיפול בטוח בתכשירים כימיים

- ✓ לפני הטיפול בחומר - יש לבדוק את אריזת התכשיר ולודא שהיא שלימה ואיןנה دولפת. יש להימנע מטיפול לא זהיר באזיות תכשיiri הדבורה.
- ✓ במקרה של דליפה, ו/או שפך של תכשיר - יש להרחק מאזור האירוע אנשים ובעלי חיים, ולטפל מיד בסילוק התכשיר ובנטירולו, עפ"י ההוראות על התווית שעלה האריזה.

- ✓ יש לקרוא תמיד את כל הכתוב על התווית, גם כאשר התכשיר מוכר למשתמש.

- ✓ לאחר פריקת אריזות של כימיים יש לנוקות היטב שאריות של החומרים מכל הרכב שביהם שונות, כדי למניע זיהום.
- ✓ אסור לאחסן תכשיiri הדבורה ודשנים או אריזות ריקות שלהם בסמוך למזון ומי שתייה של אדם וגם של בעלי חיים.
- ✓ אסור להחזיק מזון, שתייה, סיגריות ו/או כל חפץ אחר בגדי העבודה המשמשים לעבודה עם תכשירים או באזור שבו הם מצויים.
- ✓ אין לאכול, לשות או לעשות בשעה שמתפלים בתכשיiri הדבורה או דשנים.

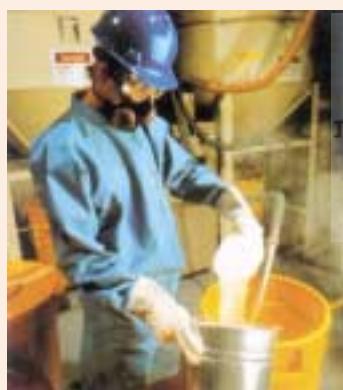
✓ כאשר מטפלים בתכשירים כימיים - יש לשכוף היטב את הידיים לפני שאוכלים, שותים, מעשנים או נדרשים לשירותים.

יש להימנע מ מגע של תכשירים עם הידיים או הפה

✓ בהתאם להנחיות של גבי התוויות. בעת היישום יש להשתמש במסיקת הגנה מתאימה, בהתאם לצורך.

✓ כאשר מטפלים בתכשירים השונים - יש ללבוש כפפות מגן וחיליפות מגן

✓ יש להסיר תמיד בגדי עבודה, כפפות וכל ציוד מגן אחר, שהזדהם בתכשיית הדביה או דשנים ולהחליפם בנקאים.

תכשיטי הדבורה

תכשיטי הדבורה הם חומרים המיעדים לקטול מזיקים, כדי להגן על הצומח ועל החיה במשק החקלאי. החומרים יכולים להיות מלאכותיים (סינטטיים) מתוצרת התעשייה הכימית, או תוצרים טבעיים.

תכשיטי הדבורה שייכים לקבוצות כימיות שונות. מנוגני הפעולה שלהם ויעילותם משתנים בהתאם למטרה לה נועד, ולפוגעים שאוטם הם אמורים למונע. מרבית החומרים המשמשים להגנת הצומח והחיים רעלים, במידה זו או אחרת, ולכן יש לנוהג בהם ב זהירות רבה. המשמש חייב ללמידה, באופן יסודי, על הדריכים לטיפול בתכשיטי הדבורה, לאיחסונים ולשימוש בהם - מהרגע שהגיעו לידי ועד לישוםם במיגנון ענפי המשק החקלאי.

התכשיטים הם חומרים יציבים בתנאים רגילים. שינויים קיצוניים במוג האוויר, טמפרטורה גבוהה במיוחד, גשם ו/או לחות רבה עלולים פוגעים ביציבות החומרים או לגרום לדליפות, אשר בעקבותיהם ייגרם מיגען אקלורי ו/או סיכון להרעלת. המשמש גם חייב להיות מודע לסיכון הבתיחות והבריאות שהם כוללים ולדריכים למנוע אותם ולהימנע מהם.

חוקים ותקנות

החוק בארץ מתייר שימוש בכ-900 תכשיטים להדבורה - חלקים תוצרת הארץ, אך רובם מיובאים.

- **חוק הגנת הצומח, התשכ"ז-1956** (שער משרד החקלאות) - מסדייר באמצעות מספר תקנות את השימוש וה مصدر החומרים המשמשים להדבורה.
- **חוק החומרים המסוכנים, התשנ"ג-1993** (שער משרד לאיכות הסביבה) - מטפל, באמצעות תקנותיו, במניעת זיהום המים ע"י החומרים הרעלים; בשימוש בתכשיטי הדבורה בסמוך למבנים; ריסוס מן האוויר בסמוך למקומות יישוב; שינוי חומריו הדבורה ואחסונתם.
- **תקנות הגנת הצומח (הסדר יבוא ומכירה של תכשיטים כימיים), התשנ"ה-1994**, הוא קובץ התקנות החשוב ביותר בארץ, לגבי יישום תכשיטי הדבורה והדרך החוקית לשימוש ו/או למסחר בהם. התקנות מסידירות את תהליך הימוא; הניסויים והבדיקות הדרושים לצורך רישיון של תכשיר חדש בארץ; והדרך לקבלת היתר למכירתו.
- **תקנות הגנת הצומח (קיים הוראות תווית אריזה), התשל"ז-1997**, עוסקות בהוראות השימוש אשר צרכות להיות רשומות על גבי תווית על האריזה של כל חומר. קיומן של הוראות שימוש על האריזות היא דרישת החוק, ואי ביצועה מהוועה עבירה פלילית.
- **קיימות תקנות נספות, ספציפיות** (כגון: תקנות הגנת הצומח לחומרים מסוימים), המסידירות את השימוש בתכשיטים רעלים מיוחד, לשימושם נדרש רשות אישי המתחדש בהתאם לצורך. לדוגמה: שימוש ביפורטינוי; ביאלאפה קלורולוז; באלאקב-טמייק; פלאורואצטאמיד; נובאקרון; אוזדרין; סייאולן; מטאציל; וגם יישום קופלי עשבים בריסוס מן האוויר.

- **תקנות החומרים המסוכנים (שימוש בתכשירים ליד מבנים), התשס"א-2001,** מסדריות את השימוש בתכשירי הדבורה רעילים במיוחד (קבוצות I, II) בשטחים פתוחים, בסמוך למבני צמיחה ובתוכם, וכן את השימוש בתכשיר פורמליני' בתוך לולים.
- **תקנות המים (מניעת זיהום מים)** (שערך המשרד לאיכות הסביבה) והתיקון לתקנות המים: **רישוס בקרבת מקורות מים, התשנ"ה-1995** - עוסקים בהגבות השימוש בתכשירי הדבורה בסמוך למקורות מים (ארציים: הכנרת, המוביל הארץ, אגן הירדן ויוובליון; ומומיים: מאגרים של מי שתייה). לקובץ תקנות המים נוספת תקנה בדבר **שתיפת מיתקני ריסוס, התשנ"א-1991**, המסדירה את נוהלי שטיפת מיתקני הריסוס (המרססים) והטיפול בשאריות החומרים.
- **הנחיות בדבר מתן היתר רעלים ואישור מוחשנים בהם מוחשנים עד 2 טון חומרי הדבורה** - מפרוטות את דרישות התקנות של משרד החקלאות לגבי התשתיות, הבינוי, השילוט, תנאי האיחסון, הטיפול באירועות ריקות, הטיפול בפסולת מסוכנת, ניהול פנקס רעלים והטיפול במקרה של אירוע או תקלת בעת השימוש בחומרי הדבורה.
- **תקנות הבטיחות בעבודה - עובדים בחמרי הדבורה, תשכ"ד-1964;** ו^{צ'ז'} **מגן אישי, התשנ"ז-1997** (שערך משרד העבודה והרווחה), מגדרות את הפעולות הקשורות השימוש בחומרי הדבורה, ומסדרות את אמצעי הבטיחות (לבוש מגן) שיש לנקט בעת השימוש בתכשירי הדבורה.

מיון תכשירי הדבורה על פי היעד

- את תכשירי הדבורה להגנת הצומח והחי מחולקים לקבוצות, על פי יעדיהם:
- **קוטלי מזיקים** - חרקים (Insecticides), אקריות (Acaricides), נמטודות (Nematicides).
 - **קוטלי מחלות** - קוטלי פטריות (Fungicides), קוטלי חיידקים (Bactericides).
 - **קוטלי עשבים** (Herbicides).
 - **קוטלי מכרסמים** (Rodenticides).
 - **תכشيرים לחיטוי קרקע** (Soil fumigants).
 - **חומרិ משיכת לחרקים** (Insect attractants).
 - **תכشيرים לטיפול אחר קטיף** (Post harvest treatment).
 - **תכشيرים לוויסות צמיחה** (Plant growth regulators).
 - **משטחים וחומרិ עזר** (Surfactances and Adjuvants).
 - **קוטלי חלזונות** (Molluscicides).
 - **תכشيرים למניעת מחלות חסר וריבוי** (Micronutrients).
 - **חומרិ הדבורה ודחיה לציפורים ויונקים** (Pesticides and Repellents for Birds and Mammals).
 - **תכشيرים להדבורה ולחיטוי במשק החי** - מלחים, כהלים, הלוגנים, חומצות וקוטלי חרקים.

תכשורי הדבירה משתיכיים לקבוצות כימיות שונות. הקבוצות המשמעותיות ביותר מהיבט הסיכון בהרעלות הן:

זרחנים אורגניים (Organophosphates) מעכבי כולינאסטראז - 'פרטיון', 'מלטיאן', 'דיופאנ', 'רוגור' ועוד.

קרbamטים (Carbamates) מעכבי כולינאסטראז - 'טמייק', 'מסורול', 'וידיט' ועוד.

דיಥiocarbamatim (Dithiocarbamates) - 'מנב', 'מנצידן' ועוד.

אורוגנוchlorigens (Organochlorines) - 'תינוקס' ועוד.

פירטרואידים (Pyrethroid compounds) - 'פרמטריין', 'סיפרין', 'סיבולט' ועוד.

דיניטרופנולים (Dinitrophenols) - 'קרטן', 'DNOC'.

ביפירידילים (Bipyridyls) - 'קטלון', 'רגלוין', 'דו-קטלון'.

אנטikoאגולנטים (Anticoagulants) - 'רטימון', 'ברודימת', 'קומרון' ועוד.

בנוסף, נמצאים בשימוש גם 100 תכשורי הדבירה "אורגנינים" - חומרים המאושרים לשימוש על ידי הארגון לחקלאות ביולוגית ארגנית בישראל. גם התכשורים האורגנינים, בדומה לתכשורי הדבירה ה"כימיים" (שמוקרים בתעשייה האגרו-כימית בעולם ובארץ), מאושרים לשימוש רק לאחר קבלת היתר רשמי מהשירותים להגנת הצומח במשרד החקלאות.

תוויות רישי

תוויות הרישי היא היליך החוקי הנדרש לגבי הוראות השימוש בכל תכשיר הדבירה. הנוסח של תוויות הרישי שונה בין מדינות שונות. תוויות הרישי לחומר הדבירה בארץ חייבות להכיל את המידע הבא:

שם התכשיר (ב-3 שפות: עברית, לטינית, ערבית).

שם החומר הפעיל (לעתים גם הנוסחה הכימית) וה"מוףע" ("הפורמולציה") שלו (אבקה, נוזל וכו').

הכמויות המוחלטת של מרכיבי התכשיר - חומר פעיל וחומרים נוספים (המהווים יחד 100% של התכשיר).

אייפוי התכשיר - קופל חרקים; קופל עשבים; קופל מחלות וכו'.

הסביר מילולי על פועלות החומר, וכנגד איזה פגעים הוא מיועד ו/או מומלץ. הוראות שימוש - הגידולים שבהם מותר לטפל בתכשיר (לעתים גם רשימת זנים); המינון; מועד היישום.

הוראות בטיחות - אזהרות הכרוכות בשימוש בתכשיר והנחיות לעזרה ראשונה.

מידע לגבי אריזות ריקות, ודרך למניעת פגיעה בסביבה.

שם הייצור/ שם החברה המשווקת.

מס' סידרת הייצור.

מס' הרשיון של השירותים להגנת הצומח.

מס' הטלפון של מרכז ההרעלות (במרכז הרפואי רמב"ם, חיפה).

סיווג וסימון דרגת הרעלנות - ערכאים בינלאומיים.

סימון דרגות רעלותם של תכשיר הדבורה הנמכר בארץ

תכשירי הדבורה מוחולקים לפי קבוצות רעלות לחולדות - LD₅₀ (מ"ג/ק"ג משקל גוף החולדה).

קבוצת רעלות	סימון	דרך הפה		דרך העור	
		נוזל	ሞץק	נוזל	ሞץק
I - רעל ביוטר		5	20	10	40
II - רעל		50-5	200-20	100-10	100-40
III - מסוכן לבリアות		500-50	2000-200	1000-100	4000-400
IV - מסוכן		500<	2000<	1000<	4000<
תכשירים המשחררים גזים רעלים					

אחסון תכשירי הדבורה

תכשירי הדבורה הם מוצריהם יקרים (כלכליות), אשר עלולים להתקלקל ולאבד מייעילותם, ועתהם אף להפוך למסוכנים - אם לא יאוחסנו בתנאים נאותים ובהתאם לדרישות ולהנחיות חוק חומרי מסוכנים ותקנות הבטיחות בעבודה (עובדים בחומרי הדבורה), תשכ"ד-1964.

תכשירי הדבורה חייבים להיות, תמיד, הרחק מהישג ידם של ילדים או של אנשים שאינם מוסמכים לטפל בהם

✓ את תכשירי הדבורה יש לאחסן במבנה קשיח (שאינו עשוי מעץ, מ-PVC או מפוליאוריתן), עמיד בפני אש לפחות 90 דקות לפחות, המיעוד לחומר הדבורה בלבד, ואם אפשרי - מרוחק מבני משק אחרים. או בארגז אחסנה נפרד, עשוי ממתקכת, המיעוד לכך.

✓ מבנה המחסן חייב להיות מוגבה מהקרקע, עם ניקוז טוב למניעת הצפה. רצפת המחסן תהיה מחומר קשיח, שלא יאפשר חלחול דרכו, עם סף מוגבה - שימוש פיזור של שפק חומר הדבורה אל מחוץ למחסן.

✓ המבנה יהיה מאורר באמצעות פתחים מסווגים בגובה של לפחות 1.5 מ' מן הרצפה (למניעת חיריה של אנשים ובבעלי חיים למחסן). רצוי שהטמפרטורה במחסן לא תעלה לערכים קיצוניים (תהייה נמוכה מ-50°C בקייז).

✓ המחסן חייב להיות נגיש לכל סוג כליה הרכב.

✓ יש לשולט את המחסן בשלט אזהרה עשוי מפח, במידות 30X40 ס"מ לפחות, שייקבע על דלת המחסן מבחוץ. ועליו יהיה כתוב: **סכנה - רעל - חומר הדבורה**

האותיות תהינה בגודל של 4 ס"מ, לפחות. ליד הכתוב יהיה ציר (בגודל 15 ס"מ לפחות) של גולגולת ו-2 עצמות מצלמות:

- ✓ הסוגים השונים של חומרי הדבירה (קוטלי מזיקים, קוטלי מחלות וקוטלי עשבים) יוחזקו בנפרד, כדי למנוע טעויות. בכל אזור נפרד כזה -
 - חומרים מזקיקים יוחסנו על מדפי מתכת, או עץ מצופה בפח, הקבועים בגובה 25 ס"מ, לפחות, מן הרצפה ובמרווח 25 ס"מ, לפחות, מקרונות המחסן;
 - נזולים יוחסנו על מדפים נמוכים (קרובים לרצפת המחסן).
- ✓ החומרים הממוינים יופרדו ל-4 קבוצות נוספת נספפות:
 - חומרי הדבירה דליקים - ישולטו בשלט זהה: "חומר הדבירה דליקים";
 - תכשירים האסוריים ברגעם מים - יוחסנו בארון/נות מתכת, בנפרד מחומרים אחרים, ויסומנו בקוד חירום: 4WE;
 - חומרים קורוזיביים - יוחסנו על מדפים נמוכים, בנפרד. בנוסף, יש להפריד בין חומצות ובסיסים;
 - חומרי הדבירה אחרים - לא נדרש סימון מיוחד, בנוסף לאזהרה הכללית.

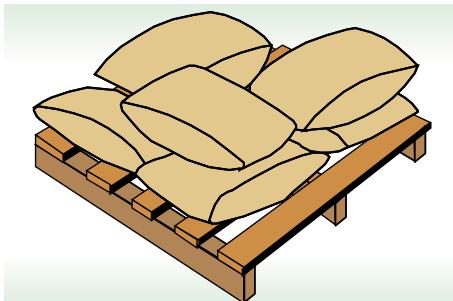
איכסון שאירות של תכשירי הדבירה עד לפינוי

אריזות ריקות של חומרים רעלים במיוחד (בעלי דרגת רעלות I, II); תכשירי הדבירה שנאסרו לשימוש; תכשירים מוקולקלים או שתוקפים פג, שפך של חומרי הדבירה מזקיקים שנאסף; חול ספוג בחומר הדבירה נזולים וכו' - יש לאחסן במיכל נפרד, ובתוכו שקיום מפוליאתילן, בעובי 0.3 מ"מ לפחות - עד לפינוי אל אתר פסולת מסוכנת שאישר השר לאיות הסביבה.

נווה בטיחות במחסן חומרי הדבירה

בכל מחסן, או בצדיו לו, חייב להימצא ברז מים זורמים (לשתיפה מיידית במקרה ראשונה).
✓ דלת הכניסה למחסן חייבת להיות תמיד נعلاה היטב. יש להתקין מנעול מיוחד, שלא ייפתח ע"י כל מפתח אكري. המפתח צריך להיות ברשות האחראי על המחסן.
מפתח נוסף יוסתר במקום מוסכם על המשמשים (אך לא מקום שנייתן לאתו).
בקלות), בסמוך למחסן - לצורך פינוי תכשיר הדבירה ו/או טיפול דחוף בחומר.

- ✓ אין לאחסן תכשירי הדבירה יחד עם מזון לבני-חיים.
- ✓ יש להרחיק תכשירי הדבירה מקורות מים ולמנוע כל מגע ביניהם.

אבקות וחומרים יבשים יש לאחסן
במקום מוגבה מעל פני הרצפה

- ✓ תכשירי הדבירה יישמרו ויאוחסנו אך ורוק באירועותיהם המקוריות.
- ✓ יש לעורך רשיימה של תכשירי הדבירה המאוחסנים במחסן, כולל מועד רכישתם.
- הရשימה תהיה ב-2 עותקים - האחד במחסן והשני אצל אחראי הרעלים.
- ✓ יש להרחיק תכשירי הדבירה מקורות אש או קרינה ישירה של המשם.
- ✓ כאשר מטפלים בחומרי הדבירה בשטח המחסן - יש ללבוש בגדי מגן ולהשתמש בציוד המותאים לתכשיר שמו מטפלים ובסוג העבودה (שינוע, שקילה, מזינה וכו').

טיפול באירועות ריקות

הוראות הטיפול באירועות הריקות של התכשירים והשיטות לסילוקן משתנות, לעיתים, בהתאם להנחיות מקצועיות שمبرטנים הגורמים האחראים במשרד לאיכות הסביבה, משרד החקלאות, משרד העבודה והרווחה ומשרד הבריאות. יש להקפיד לבצע בדיקות את ההנחיות הרשומות בתווית הרישוי שעל הארץ.

השיטות הנוהגות כיום לפינוי אריזות ריקות

- **אריזות של תכשירי הדבירה נזליים** - יש לשטוף היטב במים (לפחות 3 פעמיים). את נזול השטיפה יש לשפוך למיכל המרסס. את מי השטיפה של הארץ או של מיכלי מרססים אסור לשפוך לתוך מקורות מים או לתעלות - מי הגשם עלולים לשטוף את שאריות התכשירים ולגרום לזיהום מי התהום.

את מי השטיפה של הארץ או
של מיכלי מרססים אסור לשפוך
لتוך מקורות מים או לתעלות

לאחר השטיפה - יש לנקב את מיכל האזינה או למעוך אותו (כדי למנוע שימוש חוזר). יש לוודא שakan לא ניתן יותר להשתמש באזינה, וرك או להשליך אותה למיכלן אשפפה מקומי (זיכרו: במקומות מרוחקים ממוקורות של מים זורמים נוטים התושבים להוביל מי-שתייה בכל מיכל ריק הנמצא בהישג ידם).

לאחר השטיפה – יש לנקב את מיכל האזינה או למעוך אותו (כדי למנוע שימוש חוזר)

במקומות מרוחקים ממוקורות של מים נוטים התושבים להוביל מי-שתייה בכל מיכל ריק הנמצא בהישג ידם

- אריזות שלא ניתן לשטוף אותן (כמו שקיות נייר ושקדים) – יש לנער היבט וرك או להשליך אל מיכל האשפפה.
- אריזות של חומרים רעילים במיוחד (בעלי דרגת רעליות I, II) – יש להכניס לתוך שקẤם מפוליאתילן המונח בתוך מיכל נפרד, ולפנות לאתר פסולת מסוכנת שאישר השר לאיכות הסביבה.

אסור לשறוף או לקבור אריזות של חומרי הדבירה!!!

בティוחת ברכישה, שינוע והובלה של תכשירי הדבירה

רכישת תכשירי הדבירה

- קנו רק את התכשיר הדורש, המומלץ לביצוע פעולות ההדבירה במשק.
- קנו רק תכשיר המאושר לשימוש על ידי הרשוות המוסמכות.
- רכשו תכשירי הדבירה רק אצל משלוקים בעלי רשיון-עסק. אל תקינו תכשירי הדבירה ו/או כל חומר מסוכן אחר מעניים שאינם מורשים לכך. אל תתפתטו לרכוש תכשירי הדבירה, דשנים או כימיקלים אחרים המוצעים לכם

- במחיר נזול אוOPEN חרג – יתacen שה מוצר גנוב, או מזויף או ישן מדי (מה שעלול לגרום לנוזק).
- אל תקינו תכשיר הדבירה שאציגתו פגומה/קרועה/דולפת או שהפקק איןנו אטום לחלוטין – נזילות ושפך עולמים

לגרום להרעלה במהלך הובלת התכשיר.

- ✓ ברכישה של תכשיר הדבורה יש להקפיד כי על המיכל אכן נמצאת התווית הנדרשת, מודבקת היטב, שלימה, לא קרועה והמודפס עלייה כתוב באופן ברור וקריא.
- ✓ קנו תכשירי הדבורה רק בכמות הדרישה. רכישת חומרי הדבורה בكمויות גדולות מהריבית שיקולים לגבי גודל האזינה. לדוגמה:

במקום שבו אין אפשרות לטפל בחביזות בפח 200 ליטרים יש לשקל רכישה של המוצר במיכלים בעלי נפח קטן יותר, שביהם ניתן לטפל בקלות.

שינוע והובלה של תכשירי הדבורה

- ✓ יש לבדוק היטב ולודא אצל המשווק, בעת הרכישה, שהאריזות של תכשירי הדבורה תקינות ושלימות - חלק מהמוצרים מיועדים למרחקים לא קטנים, גם בדרך שדה. אריזות לא תקינות עלולות להינזק במהלך הובלה, לגרום לתאונת ולחזם את הרכב ו/או את הסביבה.
- ✓ יש לוודא שאリיזות התכשירים הן אכן האリיזות המקוריות, והן מסומנות בכל הסימנים המוכונים לגבי חומרי הדבורה.
- ✓ שינוע תכשירי הדבורה יהיה רק בכלים ורכבים תקינים ומתוחזקים היטב.
- ✓ רכב המוביל תכשירי הדבורה חייב להיות מסומן בסימון מתאים, המציין כי הוא מוביל חומרים מסוכנים.
- ✓ חובה להפריד בין הנהוג ברכב לבין מיטען חומרי הדבורה.

אסור בתכנית האיסור להכניס את תכשירי הדבורה לתא הנהוג

בஹולת תכשירי הדבורה במכונית - הרחק אותם מגע עם נסעים, בעלי חיים או מזון. יש להקפיד תמיד לנוקות את הרכב לאחר הובלת תכשירי הדבורה.

- ✓ אין להוביל יחיד זرعים ו/או שתילים עם תכשירי הדבורה.
- ✓ כאשר מובילים תכשירי הדבורה יחד עם ציוד אחר או עם טובין אחרים, כגון דשנים - חובה ליצור הפרדה ברורה ומוחלטת ביניהם. מומלץ להכניס את אריזות חומריו

ההדבורה לתוך ארגו נפרד וקשיח.

✓ העמסה ו/או פריקה של תכשירי הדבורה חייבת להיעשות בזהירות. אין להניח על האריזות שום חפץ כבד או חד אשר עלול למוחוץ את האריזה או פגום בה - מה שעலול לגרום לדליפה של החומר מתוך האריזה בתוך הרכב ומוחוץ לו.

- ✓ את תכשירי הדבורה יש להעמס בanford, על פי סוג האריזות - חוזקן, גודלו ותכולתן. חבויות או מיכלים גדולים אשר עלולים להיטלטל בארץ המיטען - יש להציב בחלק הקדמי של הרכב, קרוב יותר לתא הנהג, ולעגן אותם לרכב באמצעות קשירה נאותים. יש להקפיד בהובלה של חומרי הדבורה האריזים באירוע נייר (שקים או שקיות). כדי למנוע את הרטבתם יש להרחיק את אריזות הנייר מתחשיי הדבורה נזליים.

אין להניח מיכלים עם נזליים על גבי אריזות נייר. בתנאי חורף יש להוביל חומרים באירוע נייר רק ברכב סגור. אריזות נייר גם עלילות להיקרע בנקל, ולכן, יש להניח את המוציארים למקום בו לא יהיו במגע עם חפצים חדים.

אין להניח על האריזות שום חפץ כבד או חד, אשר עלול ללחוץ את האריזה או לפגום בה

רכיב מסחרי המוביל כמות גדולה (מסחרית) של חומרי הדברה חייב להיות מצויד באמצעי בטיחות שישיבו, במקרה הצורך, בטיפול בכל אירוע אשר עלול להיגרם

עקב תקלת ו/או תאונה. ציוד הבטיחות צריך לכלול, בין השאר: ערכת עזרה-ראשונה, כפפות גומי, מגפי גומי, סיינר גומי, בגדי מגן, משקפי מגן, מיכל מים לשטיפת עיניים, כלים שיאפשרו איסוף וניטרול של שפך חומרי הדברה - את, מטاطא, יעה, שקים אוטומטיים או מיכלים מיוחדים, שאלייהם יועבר שפך החומר שנאנס מהרכב ומהסבירה.

חובה לספק לכל מי שמוביל תכשירי הדברה את רשותם החמורים שאוטם הוא מוביל ואת הנקודות - אלה מהווים מידע חיוני לאנשי ההצלה בעת תקלת או תאונה. מכיוון שגם הנוהג ברכב עלול להיגע בעת תאונה - חייבות רשותה עדכנית זאת להיות זמינה למחליצים, במקומות סביר וboltן לעין בתא הנאג.

הוראות "עשה" בעת אירוע תקלת או תאונה ברכב המוביל חומרי הדברה

✓ רדו לשולי הדרכ בזיהירות ובמהירות האפשרית.

✓ חובה לדומם את מנוע הרכב.

✓ אסור לעשות!

✓ יש לזהות במהירות האפשרית את חומר הדברה שדלף/נספק מן הרכב.

✓ הרחיקו אנשים בלתי מוסמכים מהמקום.

✓ הזעיקו כוחות הצלה על פי הדריך.

✓ אם יש נפגעים/ים עקב מגע או שאיפה של חומר הדברה - יש להזעיק עזרה רפואיית, או לדאוג לפינוי הנפגעים למרכו' רפואי סמוך, על פי העניין.

לאחר הטיפול בנפגעים עומרים לטיפול בשפך חומרי הדברה, בכלים הרכב, על הקרקע ו/או על הכביש:

✓ הטיפול בשפך של חומרים ייעשה בזיהירות מירבית. יש להකפיד שלא יבואו במגע עם העור ולא להיחשף לאדי החומר בنسימה.

✓ הטיפול בחומרי הדברה - רק לאחר לבישת כל אמצעי ההגנה הדרושים.

✓ כמויות קטנות של חומר נזולי מכסים בחול או באדמה. כמויות גדולות יותר יש "לגדיר" באמצעות תלוליות חול/אדמה, כדי לעצור את זרימתם לסביבה.

✓ אבקות שנשפכו יש לאסוף בזיהירות, ולהימנע מיצירת ענן אבק רעל שיסכן את הסביבה.

✓ את חומר הדבורה שנאוסף מן הקרקע יש להכניס לשקיות/מיכלים ריקים שייעדו לכך ולפנותם לאתר פינוי פסולת מסוכנת, או לכל מקום שהורה השר לאיכות הסביבה.

✓ את האזיות שנפגמו בעת התקלה יש להפריד משאר החומרים שברכב.
✓ יש להסיר את ביגוד ההגנה מיד לאחר סיום הטיפול בתכשiry הדבורה שדרפו.

תואריות (פורמלציות) של תכשiry הדבורה וرمות הסיכון שלهن

"תואריות" היא המוצר הסופי של ייצור תכשiry הדבורה המשווק לצרכן. התואריות (פורמלציה) כוללת את החומר הפעיל (רכיבו המופיע על גבי התווית), ממסים, חומרי דילול והרטבה ו/או משטחים למיניהם, המשלימים יחד את הרכב התוארית ל-100%.

רוב חומרי הדבורה עוברים הידROLיזה - פירוק בnochות מים ואנים רואויים לשימוש לאחר שעמדו זמן מה בתוך המרסס. לכן - אין להשאיר במיכל המרסס שאריות טرسיס המכיל חומרי הדבורה. יש להשתמש בהם תוך כמה שניות לאחר הכנתם. תכשiry הדבורה המשמשים במשקים בישראל מסווקים בכמה סוגים תואריות:

- גוררים וחיפפים (ג.ר).WG
- אבקה רטיבה (א.ר).WP
- אבקה מסיסה (א.מ).SP
- תרכיז נוזלי (ת.נ).SL
- תרכיז מתחלב (ת.מ).EC
- תרכיז רחיף (ת.ר).SC
- תחליב רחיף (ו.ת).SE
- אירוסול (אל).AE
- מישחה (מש).PA

חומרים הדבורה מגורענים

חלק נכבד מתכשiry הדבורה מסווקים בתואריות שבה החומר מופיע כגוררים יבשים ומוצקים. ריבצ'ו החומר הפעיל בחומר ה"מגורען" יכול לנوع מערך נמוך מאוד (5%-2%) ועד ל-90% ויותר. ככל שריכזו החומר הפעיל בגרגע גדול יותר - רמת הסיכון במגע עם החומר גדולה יותר.

בティוחת השימוש בתכשירים כימיים להדרכה ולדישון במשק החקלאי

צורותם "התמיימה" לכארה של הגורמים היבשים והמושקקים, גורמת למשתמשים לנוהג בהם בזיהירות פחותה מזו שהגאים עם תמייסות נזוליות ואבקות.

**יש להימנע מחשיפה ממושכת לחומר הדבירה מגורעים
בריכוז גבוה, ללא אמצעי זהירות הנדרשים**

חומר הדבירה המשווקים כאבקה

תכשירי הדבירה יכולים להיות משווקים בכמה תואריות אבקה - אבקה מסיפה, אבקה רטיבה, ואבקה רחיפה. מדובר במוצרים שעבורו טחינה מכנית, להקטנת גודל הגורמים שבהם מצוי החומר הפעיל. האבקות מסוכנות במעט עם הגוף, בעיקר בשאייפה אל מערכת הנשימה.
בעת הכנת תכשיר הדבירה לאיבוק ו/או לריסוס, חובה להשתמש במסיכות מתאימות להגנת הנשימה.

יש למלא את מיכל ההכנה רק עד למחציתו

לשפוך בזיהירות

להשתמש בציוד מגן אישי מתאים

את אריזות חומרה ההדבורה האבקתיים יש לפתח תמיד כשהפתוח פונה כלפי מעלה.

כדי להימנע משפיפה של חומר אשר עלולה ליצור ענן אבק רעיל, מקרבים את פתח האריזה אל הכלי שאליו מתכוונים להעביר כמות מדודה.

כדי להימנע משפיפה של חומר אשר עלולה ליצור ענן אבק רעיל מקרבים את פתח האריזה אל הכלי שאלו מתכוונים להעביר כמות מדודה

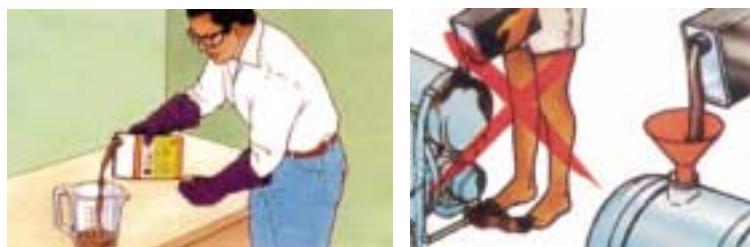
את החומר הנדרש מעבירים מהאריזה למיכל לאט ובהירות. תרשיסי אבקות "רטיבות" ו/או "ירחיפות" מיישימים תוך ערבול מתמיד. אין להפסיק את פעולת המרסס ו/או את הערבול - החומר ישקע או יתגבש בתחום המרסס והרחיקתו משם קשה ומסוכנת.

תכשירים בתואריות של אריזה מסינה עדיפים על פני האבקות האחרות. התואריות החדשה הזאת היא פרי פיתוח מושך, והיא מיועדת למנוע את הצורך בפנים אריזות ריקות - את התכשיר מכנים למיכל המרסס יחד עם האריזה, אשר נסעה אף היא במים (כמו, לדוגמה, הקפסולות של תכשירים אנטיביוטיים).

חומרה הדבורה נזוליים

תכשירי הדבורה בתואריות נזולית נפוצים מאוד ונחשבים קלים לשימוש - הודות לנוחות במדידת הכמות הנדרשת כנפח נזולים, בהשוואה לאבקות המכחיבות שキלה. נזולים נוטים להישפך, לאורום להזוזות ולהרטיב את מישטחי העבודה. לכן, יש להקפיד מאוד בעת מזיגת הכמות הנדרשת למיכל המרסס או לכלי הערבוב.

יש להקפיד מאוד בעת מזיגת הכמות הנדרשת למיכל המרסס או לכלי הערבוב

במגע עם חומרי הדבירה נזליים יש ללבוש,
תמיד, כפפות גומי ובדי מגן מתאימים.

שילוב בין תכשיiri הדבירה

שילוב בין תכשיiri הדבירה שונים מומלץ כאשר מתראים בשדה יותר מפגע אחד, או שהשילוב נדרש כדי להדביר מזיק בשלבי התפתחות שונים, לדוגמה: ביצים, זחלים ובוגרים של חרקים. מומלץ להשתמש בתכשיiri הדבירה המשולבים ע"י היצרן, והודות להתאמאה הכימית שבין החומריים. התכשירים המשולבים האלה עדיפים, ברוב המקרים, על שילוב הנעשה במיכל המרסס.

- ✓ אסור לשלב בין תכשיiri הדבירה שבתוויות שלהם אין היתר לעשות זאת. שילוב לא מתאים בין תכשיiri הדבירה עלול לגרום הרעלת לחקלאי/למשתמש וגם לגרום לאחד מהתהליכים הבאים:
- פיטוטוקסיות - אלימוט יתר של הטרסיס המשולב, ופגיעה בגידול התרבותי הגדל בחלוקת המטופלת, עד לנזק כלכלי.
 - הפרעה לפועלות אחד או יותר מהתכשירים המשולבים. לדוגמה: אין לשלב בין קוטלי עשבים הורמוניים המכילים תרכובת פנאוקס (D-4) לבין קוטלי דגניים. פעולהם של קוטלי הדגן בשילוב זהה אינה עיליה.
 - שילוב בין כמה תכשיiri הדבירה יכול לגרום להפרעה כימית ולהיווצרות מישקע ו/או התgebשות של הטרסיס בתוך מיכל הריסוס, שימנע יישום נכוון, ויקשה על פינוי החומר מהmarsס.

חשיפה לתכשיiri הדבירה

ישועים 3 סוגי חשיפה לתכשיiri הדבירה:

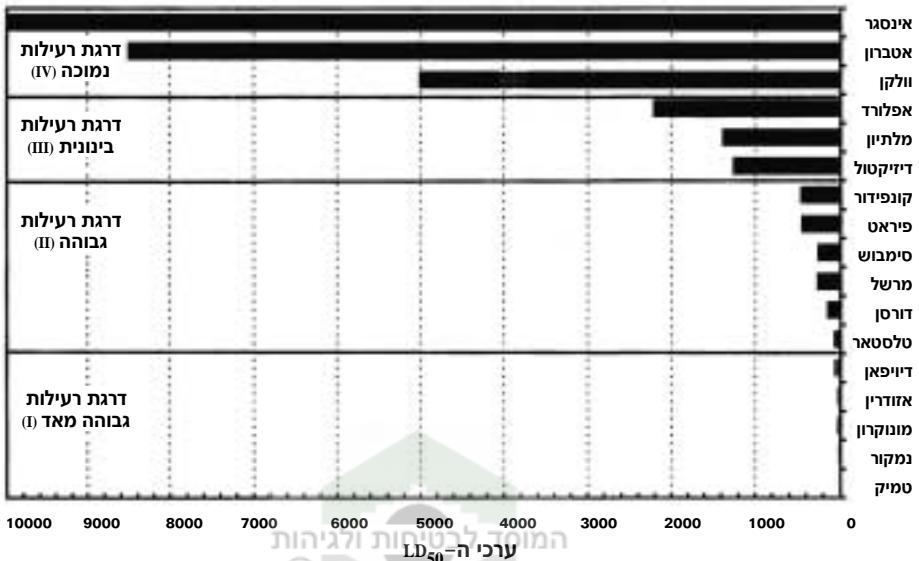
- חשיפה דרך הפה ומערכת העיכול (חשיפה אורלית).
- חשיפה דרך העור (חשיפה דרמלית).
- חשיפה דרך האף והפה ומערכת הנשימה.

חשיפה דרך הפה

תכשיiri הדבירה המגיע דרך הפה (חשיפה אורלית) אל מערכת העיכול גורם להרעולות. חשיפה מסוג זה מקורה, תמיד, בתקלה או בתאונת הנגרמות, ברוב המקרים, בגל

חומר זהירות בעת המגע ו/או השימוש בתכשירים הרעלילים. לדוגמה: עישון או אכילה מבלי לשטוף קודם קודם היבט את הידיים. תוצאות החשיפה יכולות להיות קלות או קשות, בהתאם למידת רעלותו של התכשיר ובהתאם לכמות/רכיבו התכשיר שהגיע לדרכי העיכול.

רעילות יחסית (אקווטית בבליעה) של קופטי חורקים נבחרים

המדד המקובל בעולם לרעלותו של תכשיר הדבורה, או של כל חומר מסוכן אחר, הוא: LD_{50} . ערכיו ה- LD_{50} מתייחסים לחומר הפעיל בתכשירי הדבורה, אשר נמצא בריכוז מסוים (%) בתכשיר המסחרי המשווק לחקלאי. הערך זהה מוגדר כ"כמות החומר ביחידות של מיליגרם לכל ק"ג משקל גוף חי (מג'י) הקולטת את מחצית אוכלוסיית חיות המעבדה שנבדקו בעת קביעת המדד". (חיות המעבדה הון, בד"כ, עצברים לבנים וחולצות) לדוגמה: החומר הפעיל בתכשיר 'טמייק', רעלותו גבוהה במיעוד, הוא 'אלדיירבי' שערך רעלילות שלו הוא $LD_{50} = 1$ ק"ג. לעומת זאת, 'טמייק' מכאן, שהכמות המיענית של 80 מיליגרם 'אלדיירבי' יוכלה לגרום למorte אדם ממוצע שמשקל גופו 80 ק"ג.

מדד רעלות נוסף הוא LC_{50} המתיחס לריכוז התכשיר באוויר והוא משמש כמדד בחשיפה לרעלים בשינה. הערך זהה מוגדר כ"ריכוז החומר ביחידות של מיליגרם לכל ק"ג משקל גוף חי (מג'י), הקולטת את מחצית אוכלוסיית חיות המעבדה שנבדקו בעת קביעת המדד".

כל רעלותו של תכשיר הדבורה גדולה יותר –
ערכי ה- LD_{50} שלו קטנים יותר –
(מספיקה כמות קטנה בלבד של חומר פעיל כדי לגרום להרעלת קשה)

למרות שלא תמיד ניתן להקיש לגבי בני האדם מעריכי הרעלות שנקבעו בניסויים על בעלי חיים - נבדק והוכח שערכי - ה- LD_{50} דומים ורעילותם היחסית של תכשירי

הדבורה לגבי חולדות וארנבות כמעט זהה לכמות שתזיק לבני האדם. חישוב הכמות של תכשיר - שחשיפה אליה תגרום למאות של מחצית האוכלוסייה הנחשפת, (או במיללים אחרות: הסיכון (סיכון) שאדם אשר נחשף לכמות כזות של חומר ימות) הוא 50%, נעשה לפי נוסחה:

$$LD_{50} = \frac{\text{משקל הגוף (ק"ג)}}{1000} \times \text{משקל החומר (גרם)}$$

לדוגמא:

שם חומר הדבורה: 'דורסן'.

החומר הפעיל: כלורופירופט.

LD₅₀ של דורסן: 135.

באמצעות הנוסחה ניתן לקבוע כי יש סיכון של 50% שבן אדם במשקל 80 ק"ג אשר יבלע 10.8 גרמים (سم"ק) של 'דורסן' ימצא את מותו. 10 גרמים (سم"ק) הם תולתה של כף ביתית.

마חר ורכבי ה- LD₅₀ מתייחסים לחומר הפעיל, שהוא רק מרכיב אחד בין יתר מרכיביו של תכשיר המסתורי, המשווק לחקלאי, יהיו ערכי ה- LD₅₀ גבוהים יותר בתכשיר המקורי שנרכש וגובאים עוד יותר בתוכיסיס שהוכן ע"י דילול חומר הדבורה במים. ככלומר: ככל שכמויות החומר הפעיל בתכשיר יורדת (החומר הוא רק חלק מהתכשיר המסתורי, והתכשיר המסתורי דובל במים) - רעליותו של התכשיר יורדת וערך ה- LD₅₀ עולה, בהתאם.

לגביו ה'דורסן-4' שהזכרנו, שרעילותו של החומר הפעיל שבו (LD₅₀) היא 135 - תהיה רמת הרעליות בחומר המשווק ע"י הייצור ('ריצ'ו ה'דורסן-4' בו הוא 50%) - 270 מ"ג/ק"ג משקל גוף חי, ובתרסיס - אם משתמשים בריצ'ו של 0.1% - רעליותו תהיה קטנה פי 1000 (0.270,000 מ"ג/ק"ג). לעומת זאת: 270 גרי לק"ג גוף.

עיקר הסיכון ברגע עם תכשירי הדבורה הוא בחשיפה לחומר הפעיל בעת הכנת התכשיר לריסוס

בנוסף לערכי ה- LD₅₀ המגדירים את רעליות החומרים בבליעה או בגעה עם העור, קיימים מדריך מקובל נוסף - LD₅₀, המגדיר את מידת רעליותם של תכשירי הדבורה שפגיעתם בחשיפה נשימיתית. הערכים של המדריך זהו יופיעו תמיד בתווות של תכשירי הדבורה נדייפים, או כאלה המחייבים שימוש במסיכה מיוחדת להגנת הנשימה בעת המגע עימם.

ערכי ה- LD₅₀ של תכשירי הדבורה מקובלים (מ"ג ל-ק"ג גוף חי)

טמייך 1	סימבוש 250	דייפאן 50	טולסטאר 55	טולסטאר 440	פirlat 450	טולסטאר 450	טולסטאר 135	טולסטאר 1250	טולסטאר 250	טולסטאר 18	טולסטאר 18
נמקור 6	אפלורוד 2200	וולקן 5000	אטברון 8500	אינסיגר 10000	אינסיגר 1375	אינסיגר 18	אינסיגר 18	אינסיגר 18	אינסיגר 18	אינסיגר 18	אינסיגר 18

הקפדה על מילוי ההוראות באירועי תקלת או תאונה עם חומרי הדבורה, תמנע כל הרעללה אפשרית דרך הפה ומערכות הגוף.

חשיפה "אורלית" יכולה להיגרם גם בעקבות אכילת פירות או ירקות טריים שנקטפו לפני המועד המותר לשיווקם - הפירות והירקות כוללים עדין שאריות מזיקות של תכשיiri הדבורה. כדי למנוע את קיומן של השאריות המשוכנות - יש להקפיד על יישום מדויק של חומרי הדבורה שלגביהם קיים חשש מפני הרעללה, על פי ההנחיות הרשומות בתווית האזיה של התכשירים. התווית מצינית במפורש את טווח הימים לפני הקטיף שבהם אסור יותר לרסס את הגידולים.

חשיפה דרך הגוף

חשיפה דרך הגוף ("הרעללה דרמלית") היא אירוע המתרכש, כמעט בכל המקרים, כאשר מכינים תכשיר הדבורה לריסוס ללא אמצעי הגנה נאותים (ביגוד מתאים וכפפות מגן). השפעת הרעללים של תכשיiri הדבורה ברגע דרך הגוף, שונה ברוב המקרים מזו שבחשיפה דרך הפה. קיימים תכשיiri הדבורה שהם רעלים במיוחד ברגע דרך הגוף, לדוגמה: קופל העשבים 'דו-קטלון', שערך-ה- LD_{50} הדרמי שלו גבוהה במיוחד - 400 מ"ג/ק"ג גוף חי. לשם השוואה: ערך הרעלילות דרך הגוף (הדרמי) של תכשיר מוכך ונפוץ בשם 'אטרזין' (atrazine) הוא 9,300 מ"ג לק"ג / גוף חי.

הרעללה דרך הגוף יכולה להיות חד-פעמית וקשה - בדומה להרעללה הנגרמת עקב חשיפה דרך הפה, אך ברוב המקרים זהה לרעללה ממושכת ולעתים מסוכנת יותר.

שיעור הספיגה של תכשיiri הדבורה דרך הגוף משתנים באזורי הגוף השונים: שיעור הספigung באזור המיפעשה גדול פי 11 מאשר דרך אזור כף היד. ספיגה מאזור האשכים מהירה וחירפית בדיקות כמו זו רזקה של החומר ישירות למוחזר הדם. הספיגה דרך הגוף מסוכנת מכיוון שהחומר מגע במחוזור הדם. תכשיiri הדבורה רבעים משוקרים בתוarieות (פורמולציות) המכילות ממסים אורגניים ו/או שמנים שונים (הכלולים בתכשיר לצורכי המסת מולקולות החומר הפעיל), שהם לעיתים רעלים הרבה יותר מהחומר הפעיל בתכשיר הדבורה עצמו. יש לתת את הדעת גם לסייעון הרעללה הזאת ולבלוש בגין מנתאים, להגנה על חלקו הגוףagaloidים. ספיגת החומרים לתוך הגוף נמשכת כל עוד קיימות שריאות של החומר הרעליל בסביבת העובד, גם לאחר שמסיים את הכנת התכשיר.

סכנות הרעללה גדולה יותר כל שמן המגע בין הגוף ותכשיר הדבורה ארוך יותר

חשיפה דרך הגוף יכולה להיגרם עקב:

- התזות תכשיר הדבורה תוך כדי הכנתו או ערבותו.
- שפיכה של התכשיר.
- רוח של תרסיס בעת ביצוע הריסוס.
- מגע הגוף עם בגד מזוהם.
- כניסה לשטח שרוסס זמן קצר קודם לכן.

התזת תכשיר הדבורה

מתרכשת בעת פתיחת האריזה של תכשיר הדבורה, או בשעה שיוצקים את החומר לתוך מיכל המרסס או לכלי שבו מוחלים את הכמות המדוודה במים. העניינים הן איזור מועד לפגיעה כתוצאה מההזהה: חומרים קורוזיביים גורמים נזק לעין, וחומרים אחרים עלולים לגרום לאלגיריה (רגשות יתר).

הכנה בטיחותית של תכשיר לריסוס

את תכשיר הדבורה ניתן לערבות בכלים בינוניים הנישא ביד. בעת הכנסת החומר לריסוס - יש למלא את מחצית מיכל ההכנה במים, להוסיף את הכמות המדוודה של תכשיר הדבורה וולערבב עד לקבלת נוזל אחיד חסר גושים. למלא את מיכל המרסס במים עד למחציתו מינפהו, להכניס את הנוזל למים שבמיכל המרסס ולהפעיל את המערבל/הבוחש. לאחר הערובב משלימים את כמות המים הנדרשת למהילה לצורך פועלת הריסוס.

קייםים תכשירים היוצרים עיטה קשה לנקיוי אם לא מערבים אותם היטב. המאמצים ליקוט את דפנות מיכל המרסס מתכשירים, שהתגבשו עליהם או יצרו משיקע, מסוכנים מאוד - בגלל החשיפה הממושכת לחומר הדבורה הרעליל.

שפיכה של תכשיר הדבורה

יש לנוקות במהירות שפיכה של תכשיר על מישטח העבודה - ריצפת מחסן תכשיiri הדבורה ו/או שטח הקרקע הצמוד למחסן. שאריות שעילות הנשארות על פני השטח למשך זמן רב עלולות לגרום לחשיפה ממושכת של הנמצאים במקום. בזמן ניקוי השטח יש לנעול מגפי גומי וללבוש בגדי מגן מותאים.

ניקוי בטיחותי של שפץ תכשיiri הדבורה בתואריית של אבקה:

ניתן לשאוב את האבקה באמצעות שואב אבק ייעודי (בשותם אופן לא לעשות שימוש במכשור המשמש לניקוי הבית!). בהיעדר ציוד כזה - יש לאסוף את החומר באמצעות מטאטא ויעה או ציוד איסוף אחר, ולהנגישו לתוך אריזה אחרת, מיוחדת, שאותה יש לפנות למקום המיועד לפינוי. לאחר איסוף החומר יש לשטוף היטב את המקום שעליו נשפץ החומר במים זורמים. כדי להבטיח את סילוק כל השאריות רצוי להוסיף לשטיפה גם דטרוגנט.

רחף של טרסיס

כל היריסוס לминיהם מייצרים תחום קוטרים רחב מאוד של טיפות, שבהן מרכזים חלקיקי תכשיר הדבורה. טיפות בקוטר קטן מאוד יכולות לרוח עם משבי הרוח למרחק רב, לנחות על העור ולהשוו את הגוף להרעללה דרך העור. הסיכון בחשיפה זאת גבוה כאשר ה- LD_{50} של תכשיר הדבורה נמוך במיוחד (קטן מ-250 מ"ג לק"ג). רחף תכשיiri הדבורה מסוכן גם מבחינת איכות הסביבה ומסוכן במיוחד לגידולים שכנים אחרים, שבהם הוא עלול לפגוע.

לאחר איסוף החומר יש לשטוף היטב המקום במים זורמים

“ישום בטיחותי של תרסיס”:

- ✓ יש להקפיד להימצא תמיד מוחוץ לענן חלקי התרסיס ולהקפיד ללבוש בגדי מגן, משקפי הגנה וגם מסיכת נשימה עם מסנן מתאים ותיקני, כאשר נדרש.
- ✓ תא הנגה (“קבינה”) של טרקטור עם מרסס חייב להיות מצויד במערכת סינון מתאימה ובלחץ “חיוובי” (ביחס לחץ האטמוספר), כדי למנוע כניסה אויר מזוהם מרסס פנימה. בנוסף, יש לשימושಚ' בצד המגן (מסיכה), בהתאם להנחיות הבטיחות הרשומות על תווית התכשיר.

הקטנת סיכון רוח:

- ✓ יש לעשות שימוש בפומיות (“דיזוט”) המייצרות את הטיפות בקוטר גדול ביותר שעדיין ניתן לרסס אותן ללא הפחתה בעילות הדבורה - טיפות גדולות מדי כבדות יותר, ואני מרוחפות לטוחחים ארוכים.
- ✓ את המרסס יש להפעיל בלבד הנמוך ביותר האפשרי ליישום יעיל. לחץ נמוך מסייע בהקטנת מספר הטיפות הקטנות בתרסיס.
- ✓ יש להרחיק אנשים ובבעלי חיים מהשטח שבו מרססים תכשיiri הדבורה.

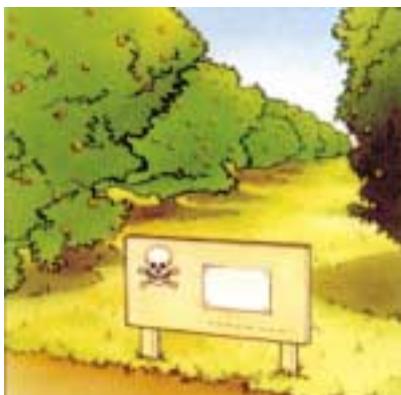
מגע העור עם בגד מזוהם

יש להסיר מיד מהגוף בגד שזוהם בנתזים של תכשיר, רוח תרסיס או עקב דליפת נוזלים בפרקת מיילים, ולהחליף בגגד נקי. את הבגדים המזוהמים יש לכבס ב_nfurd משאר הכביסה, כדי לא לזהם בגדים אחרים. יש להחליף כל בגד שלגביו יש חשד כי זוהם בחומר הדבורה, ולהתרחץ מיד לאחר גמר היישום. חשוב שלא לדוחות זאת עד לאחר גמר יום העבודה - הבדיקה המזוהם עלול לבוא ברגע עם כסוי הריפוד ברכב או עם המושבים. זיהום של המקומות האלה מגביר את הסיכון לסיגת תכשיiri הדבורה באזורי המפעעה, שהוא אзор רגש במיוחד לחדרת חומרים רעלים.

יש להסיר מיד מהגוף בגד שזוהם בנתזים של תכשיר, רוח תרסיס או עקב דליפת נזלים בפרקת מיילים, ולהחליף בגגד נקי

כניסה לשטח שרוסס זמן קצר קודם

יש לאסור כניסה לשדה מרוסס, לפני שעבר פרק הזמן הדורש למניעת סיכון הרעלת החשיפה דרך העור (או אחרת). כאשר מרססים בתכשירי הדברה יש להציג, על פי החוק, שלטי זהירות סביר האзор, בכל פתחי הכניסה לשטח המרוסס, וכן במרחק של כמה עשרות מטרים מסביב לשטח, האסורים כניסה למקום. אם לא הוצבו שלטי זהירות - האחוריות לగרים הרעלת בעלי חיים ولבני האדם תוטל על בעל השטח שבו בוצע הריסוס.

במקרה שבו חייבים להיכנס לשדה שרוסס בתכשירי הדברה לפני המועד הבטווח - יש להגן על כל חלקו הגוף בבדי מגן מגומי ובמוגפי גומי, כדי למנוע כל מגע אפשרי של העור עם חלקים הצמחים המרוססים. זמן ההמתנה, הנדרש מסיום הריסוס ועד כניסה מחדש לשטח ללא ציוד מגן, מצוין בתווית של התכשיר, בסעיף הדן באמצעות זהירות.

חשיפה דרך מערכת הנשימה

הרעלת בעקבות חשיפה דרך מערכת הנשימה נגרמת משאיפת חלקיקים או אדים של תכשיר הדברה לריאות, וחדירותם למערכת הדם. מడד הרעליות בחשיפה נשימתיות הוא LD_{50} המתאפייש לריכוז התכשיר באוויר. בחלק מתכשירי הדברה קיימים לחץ אדים גבוה הנובע, בד"כ, מממיסים אורגניים, הכלולים בתכשיר לצורכי המסת מולקולות החומר הפעיל, בהכנה ל"תואריות" שבה ישמש בתכשיר הדברה. הרעלת דרך מערכת הנשימה שכיחה יותר בחחלים סגורים, כמו בתאי צמיחה וחमמות. גם יישום תכשירים בשטח פתוח עלול לגרום להרעלת "נשימתיית" כאשר מיישמים תכשיר נדייך מאוד בריכוז גבוה.

הרעלת דרך מערכת הנשימה יכולה להתקיים בעקבות:

- שימוש סיגריות בסביבת תכשיר הדברה.
- שאיפת אדי תרסיס או רחף.
- שאיפת עשן בעירה המכילה חומר הדברה.

עישון:

אסור לעשן בסביבה שבה נמצאים תכשירי הדברה. מולקולות נדייפות של תכשיר הדברה עלולות לחדרו למערכת הנשימה יחד עם עשן הסיגריה.

שאיפת אדי תרסיס או רחף:

חלקיים רחף זעירים (10 מיקרון ופחות) נשאים בתהליכי הנשימה וחודרים בклות לראיות. גם טיפות קטנות שמקורן בתרסיס בריכוז גבוה מסוכנות מאוד בשאיפה. בתא הנג (”קבינה“) של טרקטור מרסס, עלולות להצטבר טיפות של חומר הדבירה מרוכז, שחרדו מבחן. המפעיל נושם את החומר הרעל מבלוי שייהי מודע לכך. בנוסף, כאשר בתא לא קיים איוורור מתאים - המפעיל עלול Abed את הרכתו, בעיקר עקב מחסור באוויר נקי.

✓ **בעת ריסוס או שימוש בתכשיiri הדבירה נדייפים** - חובה להשתמש במסיכות נשימה ובמגן מתאים, בהתאם למפרט המצוין על גבי התוויות. יש להחליף מסננים בהתאם להנחיות הקיימות בתווית האזזה של המسنן.

שאיפת עשן בעירה המכיל חומר הדבירה:

תוצרת הביררה של תכשיiri הדבירה מסוכנים מאוד. יש להתרחק ככל האפשר ממקור האש, ולהקפיד לעמוד בכיוון שבו הרוח נשאת את העשן ממק' ולהלאה.

הרעולות ביישום תכשיiri הדבירה

הרעולות הנגומות עקב יישום תכשיiri הדבירה יכולות להיות קלות וחולפות, חמורות (אקטואיות) או קרוניות.

הרעולה אקטואית מוגדרת כאירוע חד-פעמי המתרחש עקב תקלת או תאונה, בעת מגע עם תכשיר הדבירה רעל.

הרעולה קרונית היא תוצאה של חשיפה ממושכת לתכשיiri הדבירה (לדוגמא: חומרים זרhcנים או רגניים או קרבמטים). בהרעולה מסווג זה נגרמת פגעה חמורה למערכת החיסונית. המימצאים הראשוניים הם עליה ברמת האנזים 'קוליניאסטראז' בدم. בדיקה, מעט לעת, של רמות האנזים הזה בדם יכולה למנוע את נזקיה של ההרעולה הקרונית. משך החשיפה המוביל להרעולה קרונית שונה מאדם לאדם.

תסמינים (סימפטומים) כלליים של הרעולות

הרעולה קלה

הרעולה עקב חשיפה לפחמנים **כלוריים** (תיונקס, תיודאן, אקרין, מיטיון): כאב ראש; עייפות; חוסר תיאבון.

הרעולה עקב חשיפה **לזרחנים אורגניים** (כוטניון, דיאזינון, פרטיאן, דורסן, רוגר): כאב ראש; עייפות; סחרחות; חולשה; נשימה מואצת; עצבנות; בחילה.

הרעולה בינונית

הרעולה עקב חשיפה **לזרחנים אורגניים** (כוטניון, דיאזינון, פרטיאן, דורסן, רוגר): טשטוש ראייה; הפרשות; אי-נוחות ולחץ בבית החזה; הרגשת כיוך/חקרה של הגרון ובית החזה; קשיי נשימה, ערפל חושים, התכווצויות בבטן, שלשול, הקאה, ע沃יתות (במיוחד בעפupyים), בכ.:

הרעולה עקב חשיפה **לקרבמטים** (מנב, מנקו, לנט): כאב ראש, בחילה, עצבנות, הקאה, טשטוש ראייה.

הרעללה קשה

הרעללה עקב חשיפה לפחמנינים כלוריאים (תינויקס, תיודאן, אקרין, מיטיון): בחילה, הקאה, רעידות ו/או עוויתות.

הרעללה עקב חשיפה לזרחנים אורגניים (כוטניון, דיאזינון, פרטיזון, דורסן, רוגור): התכווצויות האישונים, עוויתות שרירים, איבוד רפלקסים, התכווצויות, איבוד הכרה, קשיי נשימה עד הפסיקתה (מוות).

הרעללה עקב חשיפה לקרבמטים (מנב, מנקווז, לנט): חולשה, הזעת יתר, הפרשת רוק, כאב ולחץ בבית החזה, התכווצויות בטן, שלשול, קשיי נשימה, חוסר קווארידינציה של השירים, חוסר תגובה באישונים, מוות.

הרעלות מתכשיריים אחרים: צריבות בעיניים, הזעת יתר, בחילה, צמא, חולשה, דופק מואץ, עייפות, אפטיה, איבוד הכרה.

סימנים של הרעללה קלה עלולים להיות שלבים ראשוניים של הרעללה חמורה!

הגשת עזורה-ראשונה

הפעולות הנדרשות במקרה של הרעללה עקב תקלת או תאונה:

✓ להעביר את הנפגע למקום בטוח, הרחק ממקור הרהרעלה. יש להסיר מעליו כל בגד או חפץ אשר זוהם בתכשיר ההדרה.

✓ להתחילה מיד בהגשת עזורה ראשונה ולהזעיק רפואי תוך כדי מתן העזורה.

✓ להשיגיה על הנפגע ברציפות ולאפשר לו תנאים נוחים ככל האפשר.

✓ במקרה של מגע תכשיר הדבורה בעיניים - יש לשטוף את העיניים היטב במים זורמים במשך 15 דקות, לפחות, לפחות.

✓ במקרה של מגע תכשיר הדבורה בעור - יש לשטוף את המקום היטב במים ובסבון. ✓ אסור בתכליית האיסור להשkont ו/או להאכיל את מי שנפגע בהרעלה תכשירי הדבורה.

✓ אין לעודד הקאה במקרה של בליעת תכשיר הדבורה.

✓ במצב של קשיי נשימה - יש להנשים את הנפגע בהנשמה מלאכותית. שימוש במיכל חמצן יכול להועיל מאוד.

✓ בהרעלה של זרחנים אורגניים ו/או קרבמטים - רק כאשר הנפגע בהכרה מלאה - יש להזיריק לו מיד מנת 'אטרופfine' (ה"אנטידוט") - החומר הסותר את ההשפעות של החומרים האלה).

✓ אם לא מגיעה עזורה רפואית למקום התאונה - יש לפנות את הנפגע לבית החולים הקרוב ביותר. יש לדאוג לבית החולים עם הנפגע את תוכית התכשיר שהטיפול בו גורם לתקלת ו/או כל מידע נוסף החינו לכוחות הרפואי.

הרעללה עקב חשיפה ממושכת

חשיפה ממושכת לתכשירי הדבורה עלולה להיגרם גם מבלי שתתרחש תקלת בעת יישום התכשירים. הרעללה עקב חשיפה ממושכת יכולה לבוא לידי ביטוי בכל אחד מהתסמים שתוארו בהרעלות השונות.

**עם זיהוי אחד מתסמיini הרעלת – יש לפעול מיד
על פי הנחיות להגשת עזרה ראשונה**

ציד לישום חומרי הדבירה נזליים

כיצד למנוע טיכונים הכרוכים בהפעלת הציד לישום חומרי הדבירה נזליים (מרססים).

חיבורים

✓ בתחלת כל עונה, לפני שהמרסס יוצא לעבודה – יש לבדוק היטב את כל החיבורים. חומר ההדבירה הנזלי עלול לדלוף דרך חיבורים רופפים ולזום את חלקו החיצוני של המרסס. חיבורים רופפים גם עלולים להתפרק ולגרום להתחזה של תכשיר הדבירה על המפעיל.

✓ אביזורי החיבור חייבים להיות מחומרים עמידים לפניiali. בתקופת הריסוס יש לבדוק, פעם ביום, את יציבות החיבורים ואת مدى החלץ. יש לוודא שהסתומים והברזים אינם Dolפim ולסקור את כל שאר המערכות.

יש לבדוק, פעם ביום, את יציבות החיבורים
ואת مدى החלץ.
יש לוודא שהסתומים והברזים אינם Dolpim
ולסקור את כל שאר המערכות

- לפני כל עבודה תיקון יש לשחרר את החלץ במרסס.
- בעת ביצוע חיזוק חיבורים או החלפת מחברים, שסתומים, או מחוונים יש להגן על הידיים בכפפות גומי.
- עם סיום ההתקנה יש לנ��ות ולשטוף את שטח העבודה, את הכפפות ואת כל הropa.

**לפני השימוש – ודאו
שהmarses איןנו Dolp**

כיוול

- ✓ יש לכיל את המרסס לעתים קרובות, כדי לוודה שביצועיו יהיו מושלמים.
- ✓ חלקיו החיצוניים של המרסס מזוהמים בד"כ בשאריות של חומרי הדביה. לכן יש ללבוש כפפות גומי להגנת הידיים.
- ✓ לפני הכוול - מעבירים ממויות גדולות של מים נקיים דרך מערכת היניקה ומערכת הלחץ, כדי לשטוף כל שנייתן שאריות של חומרי הדביה שהיו בשימוש קודם.
- ✓ לאחר השטיפה יש למלא את המערכות במים נקיים לצורך הכוול.
- ✓ אין לעמוד במקום שבו עלול הגוף לבוא ב מגע עם נתזים או רוחף של התרסיס.

תיקונים

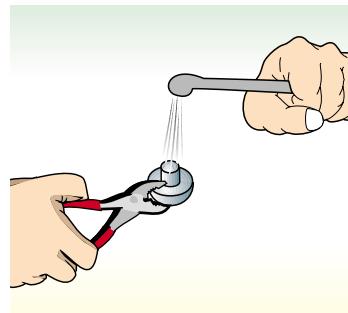
- ✓ לפניו כל עבודת תיקון יש לשחרר את הלחץ במרסס, כדי למנוע התזה לא צפואה של התרסיס החוצה. לנוזל המשחרר בלחש גמה יש יכולת לפצע את העור ולחדרו דרכו. החומר הכימי עלול להחמיר את הפצעה ולגרום להרעללה דרך הדם.
- ✓ חייבים להקפיד תמיד לשטוף את המרסס היטב לפני פירוקו - שאריות התכשיר עלולות לחדר לעיניים, לאוזניים, לאף או לפה.
- ✓ בעת פירוק מרסס לצורך תיקון או שיפור יש להיזהר מגע עם שאריות תרסיס, הקימיות כמעט תמיד על חלקי המרסס. יש ללבוש כפפות גומי בעת פירוק הצנרת והשתתומים.
- ✓ אין לעמוד בתחום חלקי מטרפטיים. ולייהות

פומיות (דיזות) סטומות

- ✓ במקרה של סתיימה או שיבוש אחר בעולות הפומית - יש להפסיק את פעולת המרסס ולשחרר את הלחץ במרסס. אין לנסות לנוקות את הפומית בשטח - צريقות להיות פומיות חלופיות בהישג יד, למקרים כאלה.
- ✓ את הפומיות הסטומות מנקים בעזרת לחץ אויר, ולא על ידי נשיפה בפה.

את הפומיות הסטומות מנקים בעזרת לחץ אויר ולא על ידי נשיפה בפה

טיהור המכונות

טיהור של ציוד ומכונות מכימיים מבוסס על רחיצה יסודית של המכונות במים ובדטרוגנט ושטיפה קפנדית בכמות רבה מאוד של מים. את הטיהור הייעיל ביותר ניתן

לבצע באמצעות מיכון לנקיוי בKİטו, אם קיים. כדי לשטוף את המרסס מבפנים - יש להקפיד בבחירה הדטרגנט לתמייסת הנקיוי, ולהכין מראש את התמייסה המתאימה לחומר הדבירה שאותו מתכוונים לנ��ות מהצד. לדוגמה: לנקיוי שאריות של זוחנים ארגניים - עיליה תמייסת סבון, לנקיוי תכשירים המכילים כלור או גנגי - יש להשתמש בתמייסות המכילות חומץ (הסבון לא יעיל במקרים אלה). תמייסת הנקיוי תשמש גם לנקיוי חלקו החיצוניים של המרסס.

✓ בזמן הנקיוי - יש להקפיד במיוחד על ניקיונם של הצמיגים והצינורות ולהסיר מהם את כל שאריות חומרה הדבירה בגלל חשש לבלאי מואץ.
✓ חומר יבש ניתן להסיר בקלות בעזרת שואב אבק (לא שואב אבק ביתי!). שכבות עבות, יבשות, של מישקעי חומר הדבירה ניתן להסיר, בד"כ, בהרטבה ובקרצוף עם מרשת בעלז זיפים קשים וצפופים. במקרים קשים מומלץ להשתמש בדטרגנט. יש לבצע את פעולות הנקיוי בזיהירות רבה כדי למנוע התזה לעיניים, על הידיים או על הבגדים. יש לבוש תמיד בגדים-מגן, משקפי מגן או מגן פנים מלא. יש לבחור איזור השטיפה שבו מי השטיפה עם שאריות החומר לא יתנקזו למקורות מי שתיהה, למזונות (של אדם או בעלי חיים), לשדות ו/או למטעים אשר עלולים להינזק מהחומרים הכימיים.

טיהור ציוד ליישום חומרה הדבירה:

 לוחוץ את המרסס מבוץ בעזרת מרשת בעלת ידית ארוכה ובמה שבל' סבון, יש לבוש סנור, מגפי גומי, כפפות אוטומות, כובע ומשקפי הגנה	 יש לשטוף את המכונה בזרם מים בלבד
 צריך לרוחץ היטב את הצמיגים באמצעות מרשת	 לשאוב מי סבון לתוך מערכת ההתחזקה של המרסס

יש לנ��ות את המרסס ביסודות - כאשר מתכוונים להשתמש בחומר הדבירה שונה מזה שישום קודם קודם, בסיום העונה ו/או כאשר מתכוונים לבצע תיקון לשחוות במרסס. במקרה שנייתו חומר הדבירה על צידו החיצוני של המרסס (בד"כ כאשר שופכים את החומר לתוך מיכל המרסס או בשעת הערבוב) - חייבים לשטוף מיד את השפך שנדבק למרסס.

ציד ליישום חומרה הדבירה מוצקים (אבקות או מגורענים)

אנו נוטים להתייחס אל חומרה הדבירה המוצקים כאלו הם מטוכנים מטוכנים פחות מהחומרים הנזוליים. למעשה, חשיפה לחומרים המוצקים (אבקות או תואריות מגורענות) עלולה להוביל לנזקים גדולים יותר.

- מגוריונות) עלולה להוביל לנזקים גדולים יותר.
- הנחיות לטיפול נכון בציוד ליישום חומרי ההדבורה המוצקים זהות להנחיות לגבי הציוד ליישום דשנים מוצקים. עם זאת - יש לזכור את הסיכון הגדול יותר, הכלול בחומרי ההדבורה, ב מגע עם החומרים האלה:
- ✓ בכל פעולה הקשורה בטיפול בציוד ליישום החומרים - יש להקפיד על לבישת בגדי מגן מתאימים ושימוש בציוד המגן הנדרש.
 - ✓ טיהור הציוד יבוצע בהתאם להנחיות שניתנו עבור הציוד ליישום חומרי הדבורה נזוליים.

בגדי מגן

- כאשר עוסקים בחומרי הדבורה - מכינים, מערביםם, מיישמים, מטהריהם וכיו' - יש לבוש תמיד מערכת בגדי מגן, המכילים את כל הגוף, למעט הפנים. את ההגנה הטובה ביותר מספקים בגדים אוטומים בפני מים. הגנה טובה אך פחות יעילה מעניק שרבל בלבד דחוס מאד, המונע חדירה של חומר הדבורה.
- ✓ שרבלים שהוזדמנו יש להחליף פעמיים, לפחות, או יותר, מיד לאחר שהוזדמו.
 - ✓ את שאר הביגוד מחליפים בכל יום.
 - ✓ שרוללים ארוכים הם הכרח. אין לקפל שרוללים!
 - ✓ יש להשתמש בכפפות גומי ובמגפי גומי (העור סופח וסופג חומרי הדבורה וקשה מאוד לטהר אותו מהם).
 - ✓ אל תכנסו את שולי המכנסיים לתוך המגפיים. יש להקפיד ששוליו המכנסיים יהיו תמיד מחוץ למגפיים ומעליהם.
 - ✓ מומלץ לחבוע כובע רחב שולליים להגנת הראש והצוואר (קובע רגיל איינו מעניק את ההגנה הדרושים). יש להקפיד שהקובע יהיה עשוי מחומרẤutomם למים ולא מחומר סופג (לדוגמא: לבד).
 - ✓ בסוף כל יום עבודה יש לרחוץ ולשטוף היטב את הכפפות, המגפיים, הקובע, והבגדים האטימיים, ולהՃחן אותם במקום מזיהום, עד לשימוש הבא.
 - ✓ חובה להתקלח בכל יום עם גמר היישום.

בכל טיפול בחומרי הדבורה יש ללבוש בגד מגן אוטום בפני מים

כפפות

- ✓ אסור לטפל בחומרי הדבורה ללא כפפות. ההגנה הטובה ביותר לזרדים הן כפפות גומי לא ריפוד (כל יותר לנוקות את הcpfot בליה הריפוד), עם הארכה (הארכה מונעת חסיפה של פרק כף היד).
- ✓ בתווית של כל תכשיר הדבורה מומלצים החומרים שהם מהן תהילינה עשוות כפפות המגן המתאיימות לטיפול בתכשיר. לדוגמה: בישום זרחן אורגני ה cpfot חייבות להיות מגומי טבעי (זרננים אורגניים, כמו פרטיאון, יכולים לחזור דרך פלסטי).
- ✓ יש לקפל את שולי הארכה של ה cpfot כדי למנוע זרימה של נוזלים אל עבר הזורע.

סינרים

- ✓ בעת ערבות או מילוי חומרי הדבורה - יש לחגור תמיד סינר גומי או פלסטי, בהתאם לתכונות תכשיר הדבורה. לדוגמה: בעבודה עם זרחן אורגני בא בחשפן ורק סינר מגומי.
- ✓ הסינר צריך להיות ארוך מספיק כדי לכיסות גם את קצות המגנים.

מגפיים

- ✓ בעת הטיפול בחומרי הדבורה או בהליכה בשטח שרוסס לא מכבר - יש לנעל תמיד מגפי גומי. מגפי עור או נעלים אין יעילות להגנה מפני חDIRת חומרי הדבורה דרך אל הגוף.
- ✓ יש להקפיד שה邏יכנס של חליפת המגן יכסה את המגן, כדי למנוע נגר של טرسיס אל תוך המגן.

משקפי מגן או מגן פנים

- ✓ בכל שימוש בחומרי הדבורה חובה להשתמש בצד הגנה לעיניים. ללא מסיכת הגנה לפניים או לפחות משקפי מגן קיימים תמיד סיכון לעיניים.
- ✓ בעת ערבות חומרי הדבורה או מילוי חומרים במיכליים - יש להרכיב משקפי מגן. המשקפיים צריכים להיות מסווג שאין בו פתחי אירורו, מהסוג הדוחה אדים, והדוקים אל הראש מבלי לגרום לאי-נוחות.

מסיכות להגנת הנשים

בכל מקרה שבו קיימים סיכונים לשאיפת אבק או אדים של חומרי הדבורה - יש לחבוש מסיכת מגן להגנת הנשים. מסוכות "גזה" ("נשימות") פשוטות המיעודות לסינון אבק יכולות, אולי, לעזר חלקיקי אבק או נזול אך לא גזים או אדים רעילים.

כאשר עוסקים בחומרי הדבורה מסוכנים, לדוגמה: מקבוצת הזרננים האורגניים או הקרבמטים, נדרשת מסיכה עם מסנן המותאם לחומר המסוכן. המסיכה חייבת לכיסות לפחות את הפה ואת האף, ולהיות מותאמת היטב בראש ללא תחששות אי-נוחות. קיימים 2 סוגים עיקריים של מסוכות המיעודות לריסוס: מסיכת נשימה עם מסנן לכימיקלים בתצורת אבק, ומסיכה עם מסנן גז לכימיקלים גזים.

מסיכת נשימה:

מסיכה קלה במשקל המכסה את האף ואת הפה ומגינה מפני אבק וגזים באמצעות מסנן לאבק ומסנן לספיחה של גזים. המנסננים יעילים למספר מוגבל של שעות עבודה ויש להחליפם. את המנסן מחליפים בהתאם לסוג התכשיר.

מסיכת גז:

מגינה על כל הפנים וכוללת גם הגנה על העיניים ומצוידת במסנן גדול המחוור אליה. כאשר מכינים חומרים לערבות בשיטה סגור חייבים להשתמש במסיכת גז. מומלץ להשתמש בה כאשר עוסדים עם חומרים בעלי רעליות גבוההה. במצבים בהם קיימים גם חוסר בחמצן - יש להשתמש במסיכה עם הספקת חמצן, או במערכת נשימה סגורה.

לאחר השימוש במסיכה - יש לשטוף היטב את המסיכה במים ובסבון. מפרקים את המנסננים ומיכל הספיחה סוגרים בפקקים המיועדים לכך את שני הפתחים ואוז רוחצים את המסיכה היטב, שוטפים ומיבשים במטלית بد רכה. כאשר הציוד איננו בשימוש - יש לאחסן את המנסננים בשקיות פלסטיק, במקום נקי ויבש.

במצבים בהם קיימים גם חוסר בחמצן – יש להשתמש במסיכה עם הספקת חמצן, או במערכת נשימה סגורה

דשנים כימיים

הדשנים הכימיים מיוצרים ומשווקים כМОוצקים (יבשים), גוים ונוזלים.

דשן כימי יבש

דשן יבש הוא חומר "יגנורוסקופי" (סופה לחות). ברגע עם העור עלול החומר למשוך אליו נוזלים מהעור ולגרום לפריחה אדומה וצורתית מאוד. הצריבה גורמת, בד"כ, רק לא-נוחות גופנית אך, לעיתים, מביאה לסבל רב אצל בעלי עור רגיש. חומר דישון יבש עלול גם לחדר לפה, אף ולעיניהם ולגרום שם לגירויים. גם עור הקركפת הוא אוצר רגש מאוד להשפעותיו של דשן יבש.

בטיחות בטיפול ובשימוש בחומרי דישון יבשים

✓ יש למנוע לחלוטין מגע בין הדשן והעור:

- חובה להגן על העור מפני מגע עם הדשן באמצעות שרוטלים ארוכים, צווארון מכופתר וכובע להגנת הקrkפת.
- חשוב להחליף בגדים מדי יום, או לעיתים תכופות יותר - כאשר הבגדים ספוג אבק דשן רב ברגע עם החומר.
- יש לרוחץ מספר פעמים ביום את הפנים, כפות הידיים, הזרועות וכל אוצר אחר שנחטא לאבק הדשן.

לבוש להגנה נגד צריבת דשן

✓ הרוח יכולה להרחק את האבק מהגוף. לכן -

- בעת מילוי מכיל המදשת יש לעמוד כשהרוח נשבת לכיוון הגב (אבק החומר יינsha מכם ולהלאה).
- הפעלת המדשת בשדה תהיה בניצב לכיוון רוח, אם ניתן, כדי שהאבק ייסחף הצידה.

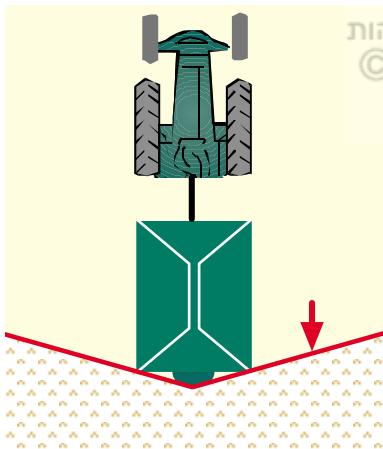
✓ אם אין אפשרות להימצא מחוץ לאבק הנישא, חובה להרכיב משקפי-מגן להגנת העיניים ולהשתמש במסיכה עם מסנן מתאים להגנת אברי הנשימה מפני האבק.

מפזרות דשן

מפזרות דשן צנטריפוגליות מטילות חלקיקי דשן במהירות רבה. החלקיקים עלולים להכהיב כאשר הם פוגעים בגוף ועלולים לחדר לעיניים, לאוזניים או לפה. מומסן לבטיחות ולייהות

✓ אין להתקרב לאזור פועלות המפזרות ולא לטווח הפעולה שלה.

אין להתקרב לאזור פועלות המפזרות
ולא להכנס לטווח הפעולה שלה

✓ במקרה של תקללה - אין לزنק לתוךם פועלות המפזרות. הנטייה הטבעית היא מהור לבודוק הסיבה לתקלה.

✓ מלבד הסכנה לפגיעה מחלקיים מעופפים קיימת סכנה להסתבכות במנגנון הפיזור. בכל מקרה, לפני כל בדיקה או תיקון - יש לעצור את ה"מפזרת" ולזודם את המנווע.

✓ בגרירת מפזרת עמוסה - יש לנוהג במהירות בטוחה. המפזרות אינן מצוידות, בד"כ, במעצורים והן תלויות במערכות הטרקטור הגורר. מפזרות עמוסה כבדה מאוד והיא עלולה לצאת משליטה במהירות גבוהה מדי ולשנות כיוון במורד או בסיבוב. לעיתים קרובות מנקים את מפזרות הדשן באמצעות סולר. אדי הדלק עלולים להתלקלח! יש לעבוד תמיד בשטח מאורור היטב, רחוק מASH גלויה. יש לאסור את העישון בשטח העבודה.

דשן כימי נוזלי

קיימים דשנים נזוליים רבים, בעלי רמות ריעילות שונות והציד לפיזורים מגוון וモתאים לתוכנותיהם (נדיפות, התפרקות וכו'). עקב סיכון הבטיחות בחשיפה לדשן אמונה (אל-מימית ומימית) בחרנו בהם ליצג את דרישות הבטיחות בטיפול ובשימוש בדשן נוזלי.

אמוניה אל-מימית

אמוניה אל-מימית היא אמונה מרכזית, לא מדוללת, המשמשת במרקם רבים כדשן חנקני. האמונה האל-מימית היא חומר אלקליני (בסיס) חזק, אשר עלול לגרום לצריפות מכאיות מאוד בעור. גם חשיפה קצרה עלולה להוביל לגירוי העיניים, האף והריאות. מוגע של החומר בעין עלול לגרום לנזק קבוע, ושאיפה ממושכת עלולה להוביל לחנק שסופו מוות. בנוסף, בגלן קודת הרתיחה הנמוכה של החומר, עלולות להיגרם ברגע כוויות קור (דו-ומות לכיווין מסודה קאוסטיטית).

בטemptrhoה רגילה מופיעה האמונה האל-מימית כג' חסר צבע, שהופך בקלות לנוזל תחת לחץ.

בחובלה, באחסון ובדישון, האמונה האל-מימית מופיעה, בד"כ, כנוזל תחת לחץ. הריח החריף של האמונה הוא סימן זהה מזוין - אין אפשרות לשחות בסביבה בה מצויים אדים של אמונה.

טיפול בטיחותי באמונה אל-מימית ובצידה

האמונה האל-מימית, כמו כל חומר המאורגן תחת לחץ, מהויה סיכון אפשרי. קיימים 3 כלליים בסיסיים המאפשרים טיפול בטוח בחומר.

- החזוד בשימוש חייב להיות מושלם ותקין, על כל מרכיביו.
- הקפדה על תחזוקה שוטפת של החזוד.
- יישום וביצוע כל הנחיות הבטיחות.

✓ יש להשתמש תמיד ורק בציוד שתוכנן במיוחד עבור אמונה אל-מימית ולפודא שהציוד לא כולל רכיבים מנוחשת, ברונזה או פליז (האמונה גורמת לשיתוך סגסוגת נחושת). חיבור מוחלש או צינור שנפגע משיתוך עליילם להיקרע ולהתיז אמונה על הנמצאים ולזום את הסביבה.

השתמשו בציוד שתוכנן במיוחד עבור אמונה אל-מימית

- ✓ יש להקפיד על מצבו התקין של הציוד. חובה לבדוק את הציוד לפני כל שימוש, ולהבטיח שככל החיבורים השונים מחזוקים, השסתומים והברזים פועלים וכל האביזרים תקין. יש לתקן או להחליף צינורות וחלקים אחרים שהתבלו או שאינם פועלים כנדרש. אסור להקל בראש! טעות עלולה להוביל לפגיעה אנושה.
- ✓ יש להחליף שסתומי הקלה שאינם פועלים. שסתומי הקלה מיועדים לשחרר לחץ העולה מעל לרמה המתוכננת. אין לנסות לתקן שסתום פגום אלא להחליף אותו - כל תכולת המיכל עלולה לדלוף החוצה דרך שסתום שאינו אוטם באופן מוחלט.
- ✓ גוון המיכל צריך להיות בהיר. גוון בהיר היבט את קרינת השמש ועזר בשימירה על טמפרטורה נמוכה ומונע עלית הלחצים במיכל. יש להקפיד להציב את המיכל במקומות מוצלים, בכל עת שנייה, ולשמור על קירירותו. ההגנה הטובה ביותר על מיכלי אמונה אל-מיימת הוא חומר ייעודי שצבעו לבן (רמת החזוץ הקרינה שלו גבוהה מאוד), שיוצר במיוחד עבור מיכלי אמונה. המיכל צריך להיות מוגן מפני התפתחות חלודה (חלודה גורמת לסתימת השסתומים).
- ✓ יש לשים לב לצינורות - הם עשויים להיקרע תחת לחץ ברגע לא צפוי. יש לבדוק את הצינורות והחיבורים לפחות אחת לשנה ולהחליף צינורות סדוקים או בלואים. את הצינורות, כאשר אינם בשימוש, יש לאחסן במקום קרייר ויבש, כשהם תלויים על גבי חישוק, או בסיס אחר בעל קשת כדי למנוע קיפול חד של הצינור. שני קצות הצינור צריכים להיות מופנים כלפי מטה וקרובים לרצפה.
- ✓ יש להוכיח את החומר מהחומר ומאש. אדים ביצוע גבהת החומר עלולים להתפרק. אין להתך או לחותך בלהבה מיכלי אמונה אל-מיימת. רק אנשי מקצוע בעלי ניסיון מיוחד עם מיכלי אמונה מורשים לבצע את העבודות האלה. יש לאסור את העישון בקרבת ציוד המיועד לאמונה.
- ✓ רוב התאונות מתרחשות בשעת ההובלה. מרבית הפיגיעות הן בעיניים. בהובלת אמונה אל-מיימת ומימית, יש להעדיף לנסוע מול הרוח (כדי שאדים אשר ייפלטו מהמיכל שמאחור לא יגיעו אל גוף הנגף). יש לבוש כפפות גומי ולהרכיב משקפי-מן ללא אייורו או מהודקים היבט בראש (משקפי-מן המיעודים לעבודות השזהה וכדומה, אינם מתאימים לעבודה עם אמונה, מכיוון שהם יתאים בהם פתיחי אייורו ורכם חודרים אדי האמונה לעיניים).

בחובלת אמונה – לבשו כפפות גומי ורכבו משקפי מגן

- ✓ יש להסיר מיד כל פריט לבוש שבא במגע עם אמונה ולשטוף היטב את העור באזורי שמתחתיו. אם הבוד קפא על הגוף ונדקע לעור - יש לשחרר אותו מהעור באמצעות המים. יש לשפוך מים על הבוד שיפשרו את החלק הקפוא.
- ✓ יש לסגור מגופים ביד, באמצעות גלגל הסגירה. אין להשתמש במפתח - הוא עלול לשבור את השסתום או להרוס את התושבת. בשני המקרים התוצאה עלולה להיות דליפת אמונה.
- ✓ הצד יופעל רק בדרך הנכונה. כמעט כל התאונות (כ-85%) עם אמונה אל-מיינית נגרמו כתוצאה מאי הקפדה על נוהלי הפעלה - בגלל אי-אמון לKO של המפעיל או בגלל נוהל הפעלה לKO.
- ✓ בעל הצד יהיה אחראי להדריך את המפעיל להפעלה בטוחה עפ"י ספר ההוראות. רוב הכלים לפיזור אמונה אל-מיינית הם ציוד שכור. בעת שכירת הכליל יש לוודא שהמשיכו (בעל הצד) יקיים הדרכה בנוגע להפעלה בטיחותית של הכליל וכיitzד את השוכר בספר ההוראות של היצרן. אם הכליל הוא רכשו של החקלאי - חלה עליו הארכיות לקיום ההדריכה בעצמו. יש למלא אחר הנחיות היצרן לפי סדר הפעולות שהוא ממילץ.
- ✓ בשעת פיזור אמונה בשטח - יש לדאוג שהייה בהישג יד מיכל מים לרוחצה. רצוי שייהיו במיכל כ-20 ליטר מים לפחות. יש להחליף את המים מדי יום. בעת החילפה יש להקפיד לרוקן את המיכל עד סופו (האמונה נשפחת בקלות למים. מים הנמצאים בתוך אזור רובי באמונה עלולים להזדהם ולגרום לנזק במקרה של שימוש בהם באירוע של תאונה). על המיכל יש לכתוב: "מים לא לשתייה - לרוחצה בלבד" "להחליף מים בכל يوم".
- ✓ מומלץ להניח את המיכל במינשא מתאים ונוח, שיאפשר שימוש ללא בזבוז זמן, בכל תקופה שתתרחש.

הקפידו שיהיה בהישג ידכם מיכל מים טריים בצד אמוןיה

✓ מים לשטיפת עיניים: כל מי שעוסק בדישון חייב לשאת בכיסו בקבוק גמיש, שטוח, של מים טריים, המועד לשטיפת העיניים במקרה של תאונה. יש להקפיד להחליף את המים שבבקבוק מדי יום (אדי האמונה עלולים לחזור למים, ושטיפה במים ששספחו אמוןיה עלולה להיות מסוכנת).

שאו תמיד בכיס בקבוק עם
מים טריים לשטיפת עיניים

אמוניה מימית

אמוניה מימית היא תמיסה של אmonיה אל-מימית במים, המשמשת כאחד מהדשנים הנזולאים המקבילים ביותר לשימוש. התמיסה המשמשת לדישון דומה לאמווניה המקובלת לניקוי במשקי הבית, אך בריכוז גבורה יותר. האמווניה המימית מאוחסנת, בד"ק, במיכלים רגילים, מכיוון שברוב המקרים היא איןנה יצרת לחצים. אולם, בעליית טמפרטורת (בימים חמימים) הנזול מתאדה בנקל ועלול לצור לחץ במיכל סגור ובחלקים אחרים של מערכת הדישון. הסיכוןים בחשיפה לאמווניה מימית זהים לאלה של האמווניה האל-מימית. גם לה יש ריח אופייני חריף ומחניק, וגם היא עלולה לגרום לצריפות חמורות בעור. כל מגע של חומר הדישון בעיניים הוא מסוכן מאוד - הראייה נפגעת כמעט תמיד ויש חשש לעיוורון מוחלט.

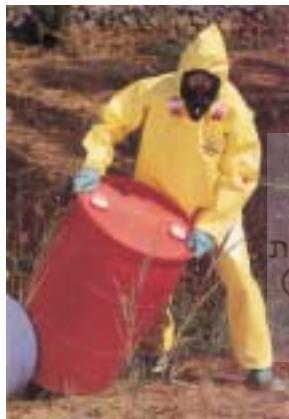
טיפול בטיחותי באמווניה מימית ובציזודה

✓ המשמשים באמווניה מימית מייצרים, לעיתים, את הциוד שלהם בכוחות עצם ומשתמשים ברכיבים שנגעו במקור לישומים אחרים. במקרים אלה - יש לוודא שהחلك שנקבר להרכבה עמיד בפני אמווניה. אין להשתמש בחלקים מוחשوت ו/או מסגסוגות נוחות - האמווניה גורמת לשיתוך סגסוגות נוחות. חיבור מוחלש או צינור שנפגע משיתוך עלולים להיקרע ולהתיז אמווניה על הנמצאים ולויהם את הסביבה. יש לבחור חלקים מפלדה ולהקפיד שהמיתקן יהיה תמיד במצב טוב.

✓ אין למלא את מיכל מיתקן הפיזור מעבר ל-4/3 מנפחו (התוצאות ביום קיז' חם עלולה לגרום לעליות לחץ במיכל שתוביל לפקיעתו). צביעת המיכל בגזון בהיר תחזיר הרבה מהקרינה ותימנע התפתחות לחץ במיכל.

✓ גוון המיכל צריך להיות בהיר - גוון בהיר מחזק היטב את קרינת השמש ועזר בשמיירה על טמפרטורה נמוכה ומונע עלית הלחצים במיכל. יש להקפיד להציג את המיכל במקומות מוצלים, בכל עת שנינן, ולשמור על קריורותו.

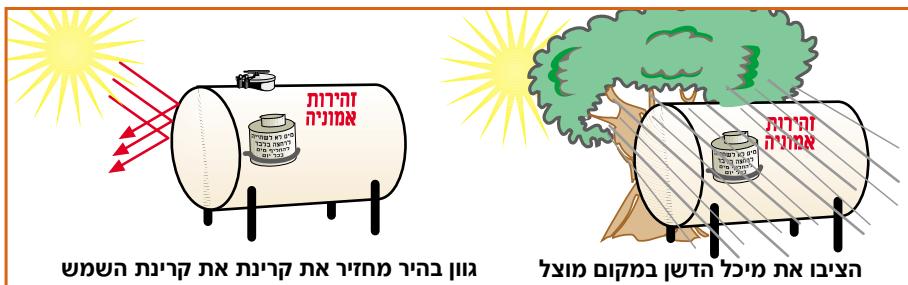
- ✓ תאונות רבות מתרחשות בשדה בהעברת האמונהה מן המיכל הראשי אל המיכל של ציוד הפיזור. בעת ההעברה יש להגן על העור באמצעות כפפות גומי, ועל העיניים באמצעות משקפיים הדוקים ללא פתחי איוורור, או מgan פנים שלם. בנוסף, יש לדאוג שתהיה בשטח כמות גדולה של מים נקיים לצורך שטיפה במקרה תאונה.
- ✓ רוב התאונות מתרחשות בשעת הוברלה. מרבית הפגימות הן בעיניים. בהובלה אמונהה אל-מיינית ומימית -
- לנסוע, ככל האפשר, מול הרוח (כדי שאדים אשר ייפלו מהמיכל שמאחור לא יגיעו אל גוף הנגה).
- יש ללבוש כפפות גומי ולהרכיב משקפי-מן ללא איוורור מהזקנים היטב בראש (משקפיים מן המיעדים לעבודות השזהה וכדומה, אינם מתאימים לעבודה עם אמונהה, מכיוון שקיימים בהם פתחי איוורור דרכם חודרים אדי האמונהה לעיניים).

בהובלת אמונהה מימית יש ללבוש בגדי מגן

- ✓ בזמן הפעלתו של ציוד הפיזור יש להקפיד לחמקן מן האדים המתפזרים - לנסוע בኒיצב לרוח, ככל שניתן, כדי להימצא כל הזמן מחוץ לתוךם האדים המתפזרים (כך הם יינשאו לימיון ולשםאל ולא יגיעו אל גוף המפעיל).

הגשת עזרה-ראשונה

בכל חיפוי לאדי אמונהה - יש לפנות לעזרה רפואי. חשיפה אשר נראהית זניחה לכואורה, עלולה להתפתח לבעה בעבר מספר שבועות. הנוהל הבטווח הוא לדון עם רופא לגבי כל אירוע ולפעול לפי עצתו.

הפעולות הנדרשות במקרה של חשיפה לאمونיה אל-מימית ומימית:
✓ במקרה מגע של אمونיה עם העור או העיניים - יש לשטוף מיד את האזור הפגוע
במים נקיים, במשך 15 דקות, לפחות, לפחות, ולפנותו, ולפנותו מיד לרופא.
✓ במקרה שאדית האمونיה גרמו להפסקת הנשימה - יש לפנות את הנפגע (המשתמש או כל אדם אחר) לשיטה פתוח ולבצע הנשמה מלאכותית. במקביל - יש להזעיק בדחיפות עזרה רפואי!

יש לשטוף את האمونיה מהגוף במים נקיים וטריים

- פרטים נוספים תכשורי הדבירה המורשים לשיווק בארץ רעלותם, הרכבים ורכיבים
ויריכוז החומר הפעיל בהם ניתן לקבל ב:
- מאגר מידע ממוחשב לחומר הדבירה ע"ש גدعון כהן, השירות להגנת הצומח ולביטחון, ת.ד. 78 בית-דגן .50250
 - קובץ: 'חומרים הדבירה להגנת הצומח המורשים בישראל (1998)', בהוצאת משרד החקלאות ופיתוח הכפר, השירות להגנת הצומח ולביטחון, ת.ד. 78 בית-דגן .50250;
 - תכשורי הדבירה להגנת הצומח (2001), בהוצאה משרד החקלאות ופיתוח הכפר, השירות להגנת הצומח ולביטחון, ת.ד. 78 בית-דגן .50250

המוסד לבטיחות ולגיאות

www.osh.org.il

המרכז

תל-אביב, רח' מזא"ה 22, ת.ד. 1122, מיקוד 61010

אגף הנדסה ומיחשוב: טל': 03(5266438), פקס: (03)6204320

מחלקה גיוהות: טל': 03(5266438), פקס: (03)6204320

מרכז מידע: טל': 03(5266455), פקס: (03)5266456

יחידת אינטרנט: טל': 03(5266492), פקס: (03)6208596

מחלקה הוצאה לאור: טל': 03(5266476), פקס: (03)6208232

מחלקה לפיתוח ולישום פרויקטים: טל': 03(5266481), פקס: (03)6208230

מחלקה הדרכה:

בת-ים, מגדלי הים התיכון, רח' הים 2, מיקוד 59303

טל': 03(5553003), 5553070, 5553071, פקס: (03)6593449

ענף הפעלה:

בת-ים, מגדלי הים התיכון, רח' הים 2, מיקוד 59303

טל': 03(6575147), טל./fax: (03)6575147

סניפי המוסד:

ירושלים והשפלה: דרך בית לחם 118, ת.ד. 2282, מיקוד 91022

טל': 03(6723110), 6732880, טל./fax: (02)6732880

תל-אביב והמרכז: רח' מזא"ה 22, ת.ד. 1122, מיקוד 61010

טל': 03(5266465), 5266471, פקס: (03)6208596

חיפה והצפון: בית-עופר, דרך ישראל בר-יהודה 52, ת.ד. 386, נשר, מיקוד 20300

טל': 04(8218890-4), פקס: (04)8218895

באר-שבע והדרומ: רח' קרן היסוד 21/29, ת.ד. 637, מיקוד 84105

טל': 03(6288112), 6276389, פקס: (08)6275129

המרכז החקלאי

מדור הבטיחות: תל-אביב, שדרות שאול המלך 8, ת.ד. 40010, מיקוד 61400

טל': 03(6929944), 03(6929936), פקס: (03)6929936